Walt Disney's
DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 28 9 JULI 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

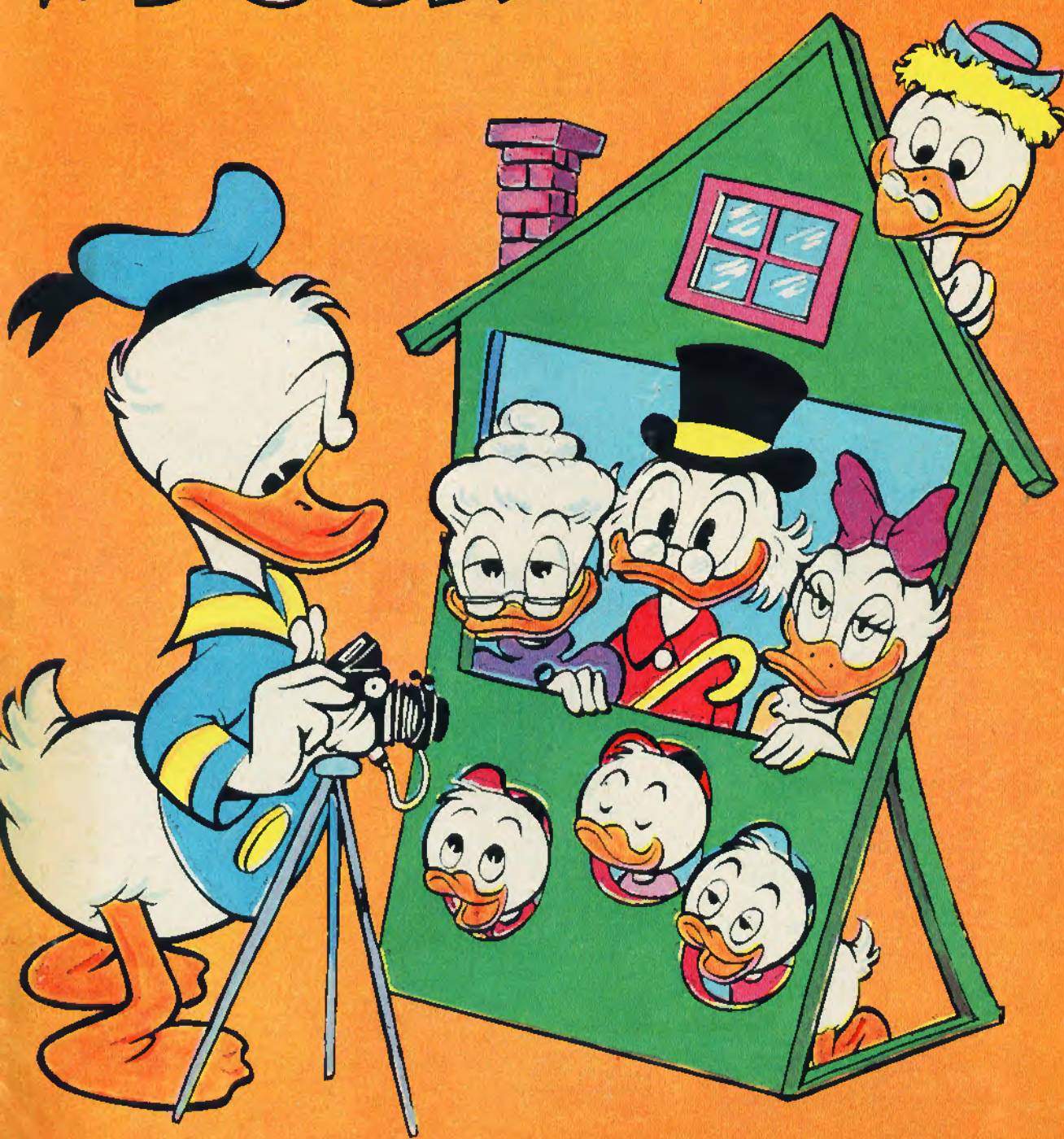

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Van de week is Katrien jarig geweest. En een feest dat het is geworden, geweldig! Stapels cadeautjes heeft ze gekregen. Van Donald en de jongens een prachtige schemerlamp, van Mickey en Puk en Max een haardkleedje, daar had ze speciaal om gevraagd, van oma een reusachtige taart, van oom Dagobert.. ja, van oom Dagobert.., die had al dagenlang lopen piekeren. „Wat moet ik haar nu geven? Het mag niet te duur zijn! Maar toch moet ze er blij mee zijn.."

Hij kon maar niets bedenken. Maar net toen hij besloten had om maar niets te geven — 't was allemaal véél te duur, vond hij — en hij op 't punt stond naar Katrien toe te gaan, schoot hem iets te binnen. Grinnikend liep hij de deur uit. In de tuin naast het huis van Katrien was 'n bloemenperk met prachtige tulpen.. Hij duwde het hekje van de tuin open, liep recht naar het perkje en zocht de tien mooiste tulpen uit en liep er mee naar het huisje van Katrien. De jarige deed zelf open. „Dag Katrien," zei oom Dagobert, breed glimlachend, „gefeliciteerd hoor! Kijk 'ns wat ik heb meegenomen!" „Oom Dagobert!" riep Katrien, „wat een prachtige tulpen! En wat toevallig! Dezelfde als in de tuin hiernaast! Maar die zijn vreselijk duur..., dat had u niet moeten doen!"

Op dat moment dook de buurman van Katrien achter oom Dagobert op. Hij had met steeds grotere verbazing gezien hoe dat mannetje zijn tuin in kwam stappen, de mooiste tulpen had geplukt en er mee vandoor was gegaan. Woedend was hij! Hij gaf oom Dagobert een pak slaag, pakte de tulpen van hem af en stapte naar huis. Oom Dagobert zat zielig op de drempel naar Katrien op te kijken. Heel zachtjes zei hij: „Je hebt gelijk, Katrien, Ik had het niet moeten doen...."

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en winnaressen van de prijsvraag in no. 21.

1e prijs: R. Martsteen, **Krimpen aan de IJssel.**

2e prijs: G. Jansen Hendriks, **A'dam.**

3e t/m 12e prijs: L. v. d. Mast, **Melissant**; G. Bies, **Odoorn**; B. Abma, **Sneek**; A. Hermans, **Vaals**; H. Dubber, **Deventer**; G. Roskam, **Edam**; J. v. Engelen, **Hilversum**; J. v. Gelder, **Rotterdam**; T. de Jong, **Zaandam**; B. Galesloot, **Beverwijk.**

13e t/m 22e prijs: B. Vannieuwenhuyse, **Eupen (Belg.)**; J. Zwaneveld, **Termunten**; H. Pot, **Hardenberg**; M. v. IJzer, **Arnhem**; R. Vermaat, **Den Haag**; C. de Blonde, **Noordgouwe**; P. IJslande, **Oostende**; A. v. Ginneken, **Made**; L. Jacobs, **Middelharnis**; H. v. d. Water, **Leiden.**

De oplossing van prijsvraag no. 28 luidt: **HULPWERKWOORD.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NO 28

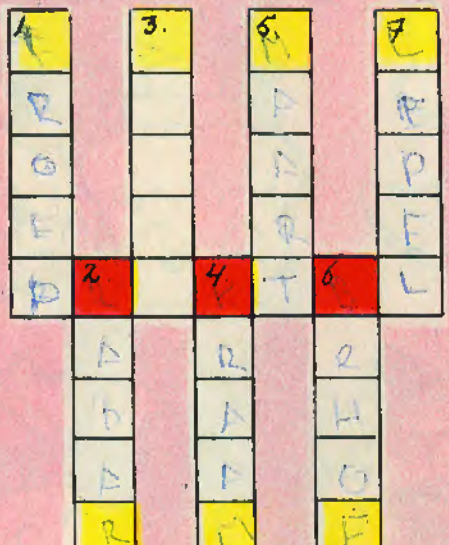

Van boven naar beneden invullen:
1. aantal militairen bij elkaar; 2. opsporingssysteem o.m. bij vliegtuigen en schepen in gebruik; 3. dier uit Midden Afrika, tussen de giraf en antiloop in; 4. winkeltent op de markt; 5. derde maand van het jaar; 6. roep van een uil; 7. gebruik je om soep en pap mee te eten. De letters in de rij horizontale hokjes vormen de naam van een stukje speelgoed, maar het woord waar het dit keer om gaat, vind je door van links naar rechts de letters in de gele hokjes achter elkaar op te schrijven (dus steeds één bovenaan, één onderaan enz.). Je krijgt dan de naam van een muziekinstrument waarbij stokken gebruikt worden. Schrijf de naam van dit muziekinstrument op een briefkaart en stuur deze vóór 14 juli, als je in Nederland woont, aan: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, en, als je in België woont, aan: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Zet goed duidelijk je naam en adres op de kaart en vermeld in de linkerbovenhoek „oplossing 28". Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Jullie brieven en briefjes zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes! Schrijf maar naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of — als je in België woont — naar: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

J. NAGTRAAM, OSSENDRECHT. Je treft het wel, Jos, want laat er nu net in deze Donald Duck op bladzijde 24 weer zo'n spannend verhaal van de kleine Boze Wolf beginnen, waarin Midas héél gemene plannen met de drie biggetjes heeft!

INEKE RITA FEITES DIEKSTRA, LEEUWARDEN. Heb je er al 'ns over nagedacht wat je gaat doen als je van school bent? Nu je een van mijn vriendinnen bent geworden, wil ik graag veel van je weten, dat begrijp je! En hier ben ik wel het nieuwsgierigst naar!

FRANS MILTENBURG, DEN BOSCH. Hoe gaat het er mee, Frans? Heb je het erg druk op school? Je zult nu wel gauw vakantie krijgen! Heb je al plannen gemaakt voor wat je zoal gaat doen? Schrijf je me dat nog? Als je er tenminste tijd voor hebt, hoor, want je weet 't: je huiswerk gaat voor!

BERTHA MAYENBURG, KANIS KAMERIK. Ik ben toch zo benieuwd naar je rapport! Het allerbenieuwdst ben ik naar je cijfers voor tekenen en schrijven, want die waren niet zo goed de laatste keer, hè?

JOHN PUNT, ALKMAAR. Natuurlijk mag je een tekening opsturen, John! Dat de wekelijkse prijsvraag soms 'n beetje moeilijk is, moet je niet erg vinden, want als het te gemakkelijk is, is er niets meer aan!

JANNIE KERKWIJK, WINTERSWIJK. Wat 'n reuze leuk gedichtje heb je op de achterkant van je brief gezet, Jannie! Waarom waren Ferdinand en de kleine Ferdinandjes niet tevreden? Hoor ik dat nog eens van je?

WALT DISNEYS

Donald Duck

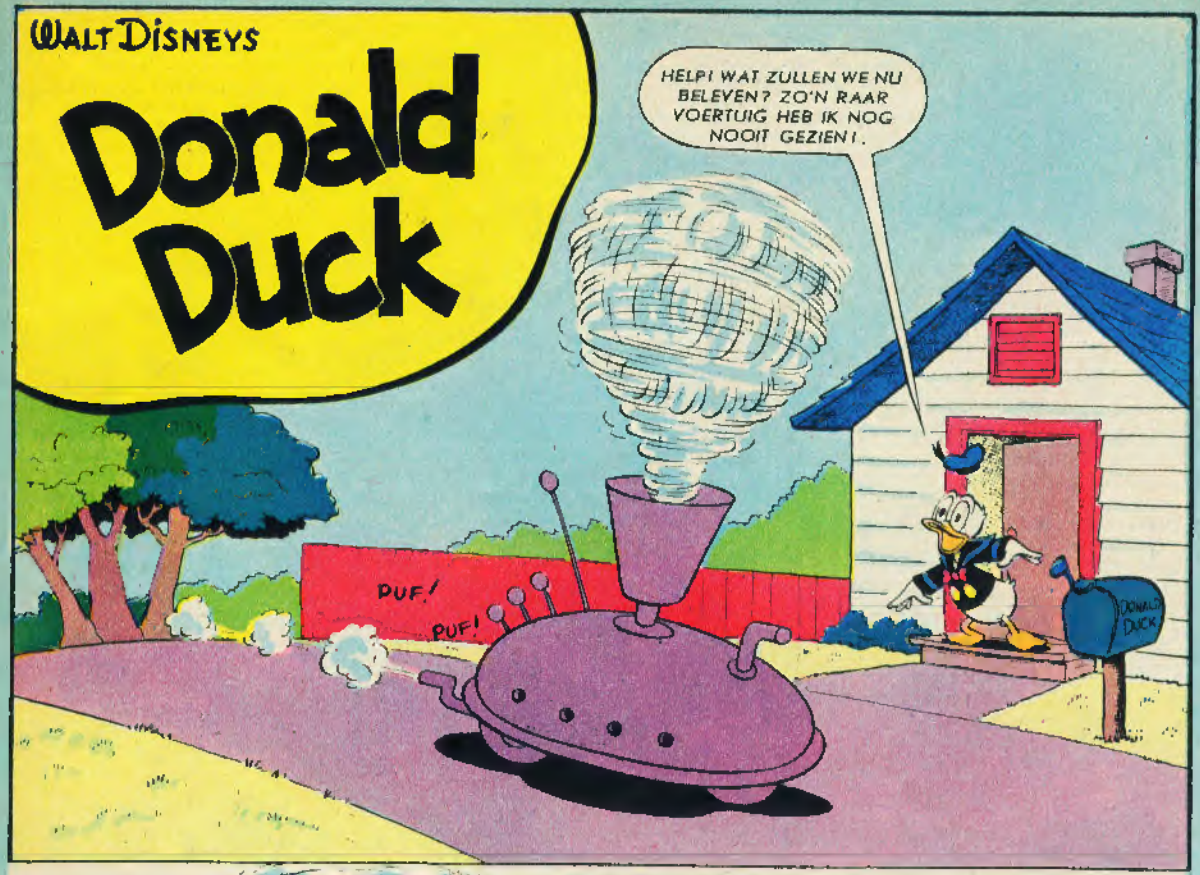

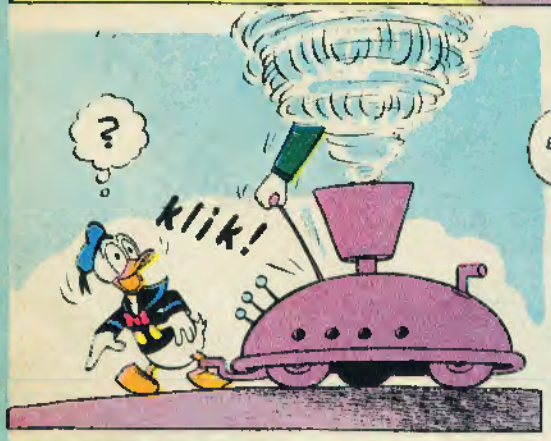

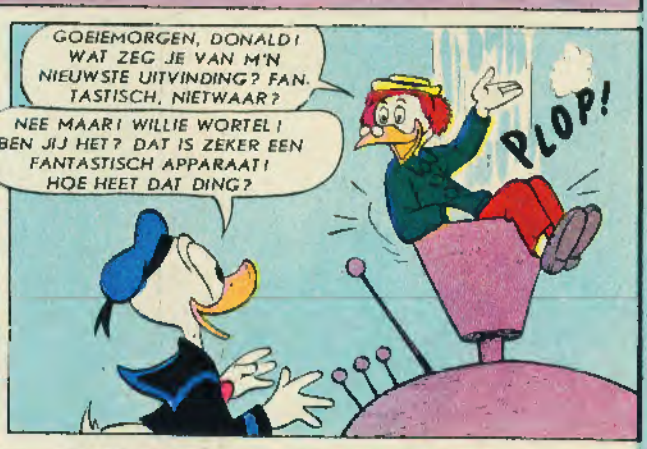

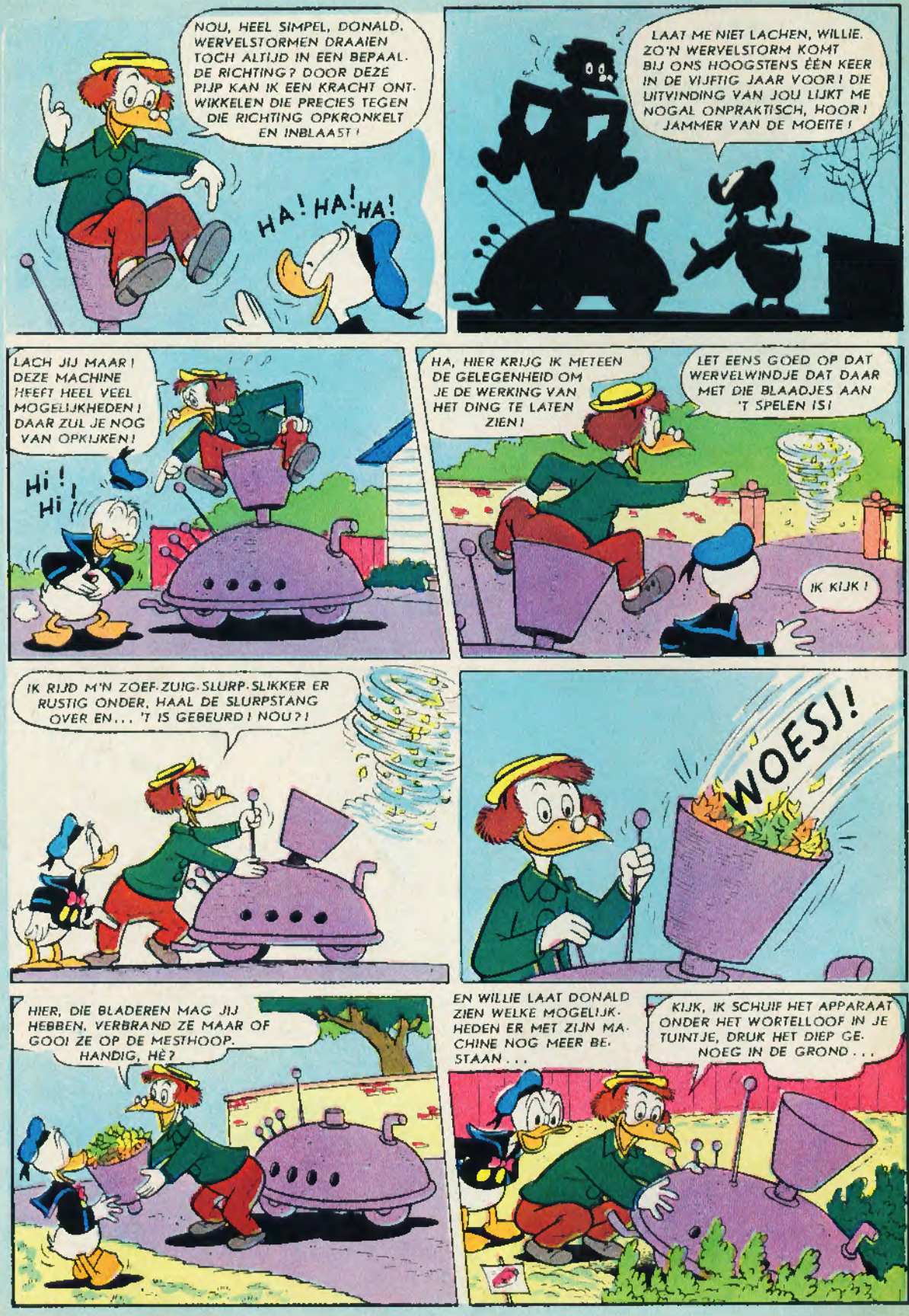
NOU, HEEL SIMPEL, DONALD. WERVELSTORMEN DRAAIEN TOCH ALTIJD IN EEN BEPAALDE RICHTING? DOOR DEZE PIJP KAN IK EEN KRACHT ONTWIKKELEN DIE PRECIES TEGEN DIE RICHTING OPKRONKELT EN INBLAAST!
HA! HA! HA!
LAAT ME NIET LACHEN, WILLIE. ZO'N WERVELSTORM KOMT BIJ ONS HOOGSTENS ÉÉN KEER IN DE VIJFTIG JAAR VOOR! DIE UITVINDING VAN JOU LIJKT ME NOGAL ONPRAKTISCH, HOOR! JAMMER VAN DE MOEITE!
LACH JIJ MAAR! DEZE MACHINE HEEFT HEEL VEEL MOGELIJKHEDEN! DAAR ZUL JE NOG VAN OPKIJKEN!
Hi! Hi!
HA, HIER KRIJG IK METEEN DE GELEGENHEID OM JE DE WERKING VAN HET DING TE LATEN ZIEN!
LET EENS GOED OP DAT WERVELWINDJE DAT DAAR MET DIE BLAADJES AAN 'T SPELEN IS!
IK KIJK!
IK RIJD M'N ZOEF-ZUIG-SLURP-SLIKKER ER RUSTIG ONDER, HAAL DE SLURPSTANG OVER EN... 'T IS GEBEURD! NOU?!
WOESJ!
HIER, DIE BLADEREN MAG JIJ HEBBEN. VERBRAND ZE MAAR OF GOOI ZE OP DE MESTHOOP. HANDIG, HÈ?
EN WILLIE LAAT DONALD ZIEN WELKE MOGELIJKHEDEN ER MET ZIJN MACHINE NOG MEER BESTAAN...
KIJK, IK SCHUIF HET APPARAAT ONDER HET WORTELLOOF IN JE TUINTJE, DRUK HET DIEP GENOEG IN DE GROND...

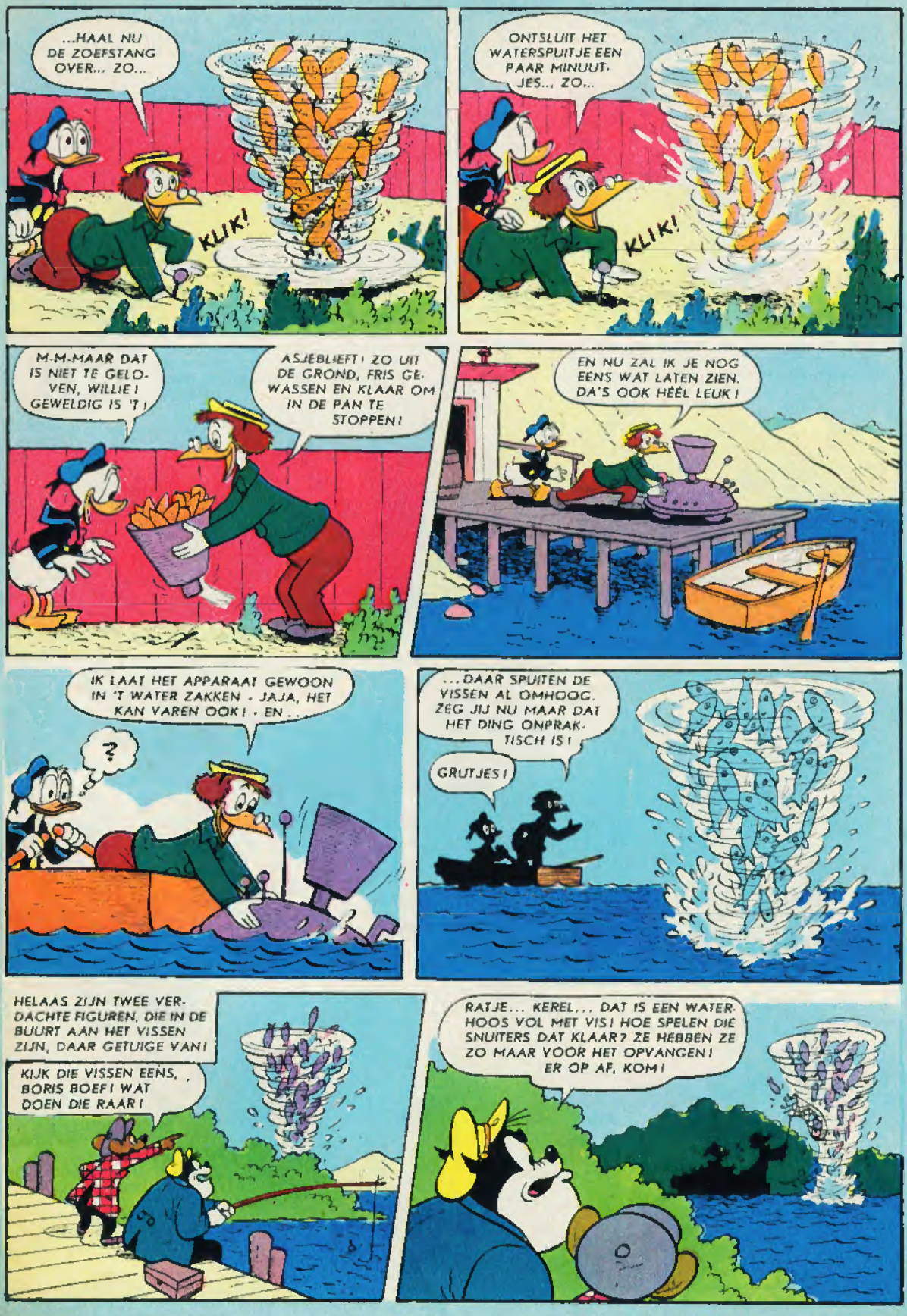
...HAAL NU DE ZOEFSTANG OVER... ZO...
KLIK!
ONTSLUIT HET WATERSPUITJE EEN PAAR MINUUT-JES... ZO...
KLIK!
M-M-MAAR DAT IS NIET TE GELOVEN, WILLIE! GEWELDIG IS 'T!
ASJEBLIEFT! ZO UIT DE GROND, FRIS GEWASSEN EN KLAAR OM IN DE PAN TE STOPPEN!
EN NU ZAL IK JE NOG EENS WAT LATEN ZIEN. DA'S OOK HÉÉL LEUK!
IK LAAT HET APPARAAT GEWOON IN 'T WATER ZAKKEN - JAJA, HET KAN VAREN OOK! - EN...
?
...DAAR SPUITEN DE VISSEN AL OMHOOG. ZEG JIJ NU MAAR DAT HET DING ONPRAKTISCH IS!
GRUTJES!
HELAAS ZIJN TWEE VERDACHTE FIGUREN, DIE IN DE BUURT AAN HET VISSEN ZIJN, DAAR GETUIGE VAN!
KIJK DIE VISSEN EENS, BORIS BOEF! WAT DOEN DIE RAAR!
RATJE... KEREL... DAT IS EEN WATERHOOS VOL MET VIS! HOE SPELEN DIE SNUITERS DAT KLAAR? ZE HEBBEN ZE ZO MAAR VOOR HET OPVANGEN! ER OP AF, KOM!

DAT APPARAAT ZOU ONS BEST VAN PAS KUNNEN KOMEN BIJ ONS WERK! HAHA!
IK BEN DIEP ONDER DE INDRUK, WILLIE. HET SPIJT ME DAT IK JE UITVINDING ZO HEB ONDERSCHAT. IK VIND HET REUZE KNAP, HOOR!
'T IS GOED, DONALD. DANK JE!
ZEG, IK HEB EEN VOORSTEL! WAAROM STEL JE MIJ NIET ALS JE VERTEGENWOORDIGER AAN? IK WEET ZEKER DAT IK DAT DING VOOR JE KAN VERKOPEN! DE BESTELLINGEN ZULLEN BINNENSTROMEN!
DAT IS EEN REUZE GOED IDEE VAN JE, DONALD! GA JE GANG MAAR. VEEL SUCCES!
JE WEET, WIJ DENKERS HEBBEN ER GEEN BENUL VAN HOE WIJ ONZE UITVINDINGEN AAN DE MARKT MOETEN BRENGEN. IK GA INTUSSEN AAN MIJN NIEUWE UITVINDING WERKEN. EEN OPVOUWBARE BADLOZE BADKUIP!
VLUG, RATJE, HAAL EENS GAUW M'N MOOIE PAKKIE! IK MOET ME ALS EEN DURE MENEER VERMOMMEN. DAT VENTJE ZAL ME NIET VEEL MOEILIJKHEDEN OPLEVEREN!
WILLIE HEEFT DAT APPARAAT UITGEVONDEN OM WERVELSTORMEN AF TE WEREN MAAR NU IK HEB GEZIEN WAT HET ALLEMAAL NOG MEER DOET, KUNNEN WE ER ALLETWEE SCHATRIJK MEE WORDEN!
PIE IE-IEP!
ZEG, JONGEMAN, ZOU JIJ ME MISSCHIEN KUNNEN VERTELLEN WAAR... NEEMAAR! WAT IS DAT VOOR EEN VREEMD KARRETJE, VRIEND?
HM, DIE DIKKE BAAS ZIET ER WEL UIT ALS IEMAND DIE DE ZOEF-SLIPSLUKKER KAN BETALEN!
OH... EEN SLIK-EH... IETS GEHEEL NIEUWS, MENEER!
SMEER 'M! IK DOE DE REST WEL ALLEEN, RATJE!

IK ZAL HIER BOVENOP DE TRECHTER GAAN ZITTEN, DAN KAN IK HET U ALLEMAAL UITLEGGEN. KIJK... HM?
ZEG, KNAAP, DAT HENDELTJE, WAAR DIENT DAT VOOR?
O, DAARMEE WORDEN DE SPUITERS EN ZWIEBELAARS IN WERKING GESTELD DIE TEGEN DE SPIRAALRICHTING VAN DE WERVELWIND IN KRONKELEN EN ZODOENDE...
HM... EENS EVEN PROBEREN... BEDOEL JE ZO?
KLIK!
IK ZAL EENS VOL GAS GEVEN... BEN BENIEUWD WAT ER DAN GEBEURT... TJONGE DAAR ZIT KRACHT ACHTER!
ZOEM!
H-H-H-OU-SLIK! - O-OP!
HIJ IS AL IN DE WOLKEN VERDWENEN! DAT GING VLUG! DIE TEGENWERVELAAR ZAL MIJ NOG GOEDE DIENSTEN KUNNEN BEWIJZEN!
INTUSSEN ZIJN KWIK, KWEK EN KWAK UIT SCHOOL OP WEG NAAR HUIS...
HEE, JONGENS, MOET JE EENS KIJKEN WAT EEN VREEMDE SLURF DAAR DOOR DE LUCHT GAAT!
HET LIJKT WEL EEN VLIEGENDE SCHOTEL, DIE HEEL HARD ROND DRAAIT!
MISSCHIEN ZIT ER WEL EEN OF ANDER RAAR MANNETJE IN, ZEG!
LATEN WE EENS GAAN KIJKEN WAAR HET DING TERECHT KOMT!

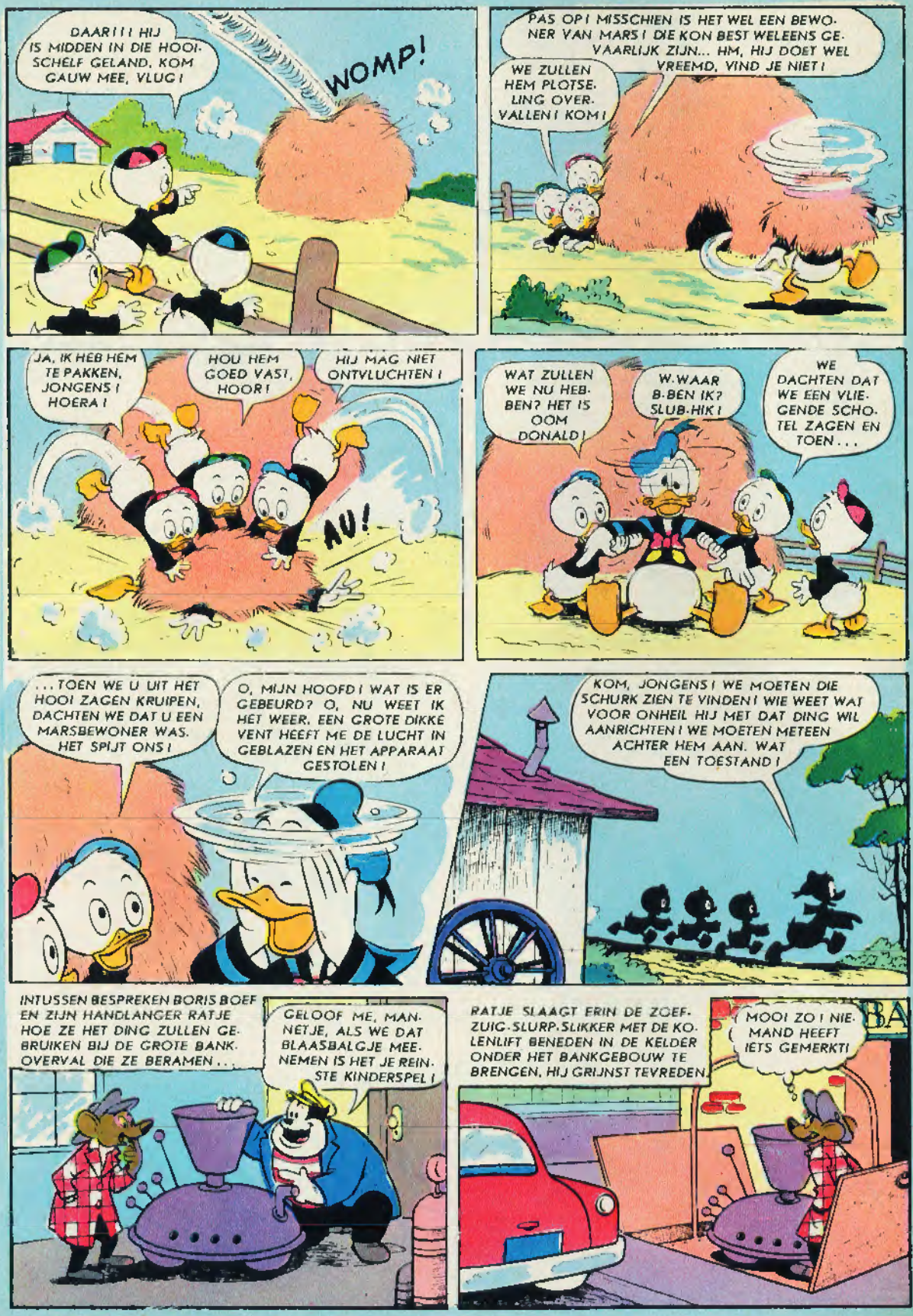
DAAR!!! HIJ IS MIDDEN IN DIE HOOI-SCHELF GELAND. KOM GAUW MEE, VLUG!
WOMP!
PAS OP! MISSCHIEN IS HET WEL EEN BEWONER VAN MARS! DIE KON BEST WELEENS GEVAARLIJK ZIJN... HM, HIJ DOET WEL VREEMD, VIND JE NIET!
WE ZULLEN HEM PLOTSELING OVERVALLEN! KOM!
JA, IK HEB HEM TE PAKKEN, JONGENS! HOERA!
HOU HEM GOED VAST, HOOR!
HIJ MAG NIET ONTVLUCHTEN!
AU!
WAT ZULLEN WE NU HEBBEN? HET IS OOM DONALD!
W.WAAR B-BEN IK? SLUB-HIK!
WE DACHTEN DAT WE EEN VLIEGENDE SCHOTEL ZAGEN EN TOEN...
...TOEN WE U UIT HET HOOI ZAGEN KRUIPEN, DACHTEN WE DAT U EEN MARSBEWONER WAS. HET SPIJT ONS!
O, MIJN HOOFD! WAT IS ER GEBEURD? O, NU WEET IK HET WEER. EEN GROTE DIKKE VENT HEEFT ME DE LUCHT IN GEBLAZEN EN HET APPARAAT GESTOLEN!
KOM, JONGENS! WE MOETEN DIE SCHURK ZIEN TE VINDEN! WIE WEET WAT VOOR ONHEIL HIJ MET DAT DING WIL AANRICHTEN! WE MOETEN METEEN ACHTER HEM AAN. WAT EEN TOESTAND!
INTUSSEN BESPREKEN BORIS BOEF EN ZIJN HANDLANGER RATJE HOE ZE HET DING ZULLEN GEBRUIKEN BIJ DE GROTE BANK-OVERVAL DIE ZE BERAMEN...
GELOOF ME, MANNETJE, ALS WE DAT BLAASBALGJE MEENEMEN IS HET JE REINSTE KINDERSPEL!
RATJE SLAAGT ERIN DE ZOEF-ZUIG-SLURP-SLIKKER MET DE KOLENLIFT BENEDEN IN DE KELDER ONDER HET BANKGEBOUW TE BRENGEN, HIJ GRIJNST TEVREDEN.
MOOI ZO! NIEMAND HEEFT IETS GEMERKT!
BA

ZO, EVEN DAT RARE WIND. EN WOEIWAGENTJE NAAR BINNEN RIJDEN EN VERDER MAAR RUSTIG AFWACHTEN TOT IK ZEKER WEET DAT IK HET HENDELTJE KAN OVERHALEN. HAHA, DAT KAN MOOI WORDEN, ZEG!

BORIS BOEF HEEFT INMIDDELS EEN VRACHTVLIEGTUIG GEHUURD EN CIRKELT DAARMEE NU PRECIES BOVEN HET BANKGEBOUW. DIT MOET WEL EEN ZEER OPZIENBARENDE OVERVAL WORDEN...

O, WAT HEB IK ZIN IN DAT KARWEITJE, ALS RATJE NU MAAR KLAAR ZIT OM LUCHT TE SPUITEN!

R-RRR!

HA, IK HOOR 'N BROMMEND GELUID! DAT IS 'M. NU KUNNEN WE ONZE SLAG SLAAN!

IK ZAL NOG EEN PAAR RONDJES BOVEN DE BANK VLIEGEN, DAN WEET-IE ZEKER DAT IK HET BEN! ZO, NU MOEST HET DAN MAAR EENS GEBEUREN!

BANK

JA HOOR, HET IS BORIS. EEN... TWEE... DAAR GAAT-IE DAN!

DE BEKENDE KRONKELENDE TEGENWIND BLAAST MET GROTE KRACHT AL HET GELD VAN DE BANK DWARS DOOR HET DAK EN RECHT DE LUCHT IN...

HOERA! DAAR KOMT HET GELD!

WOEM!

BANK

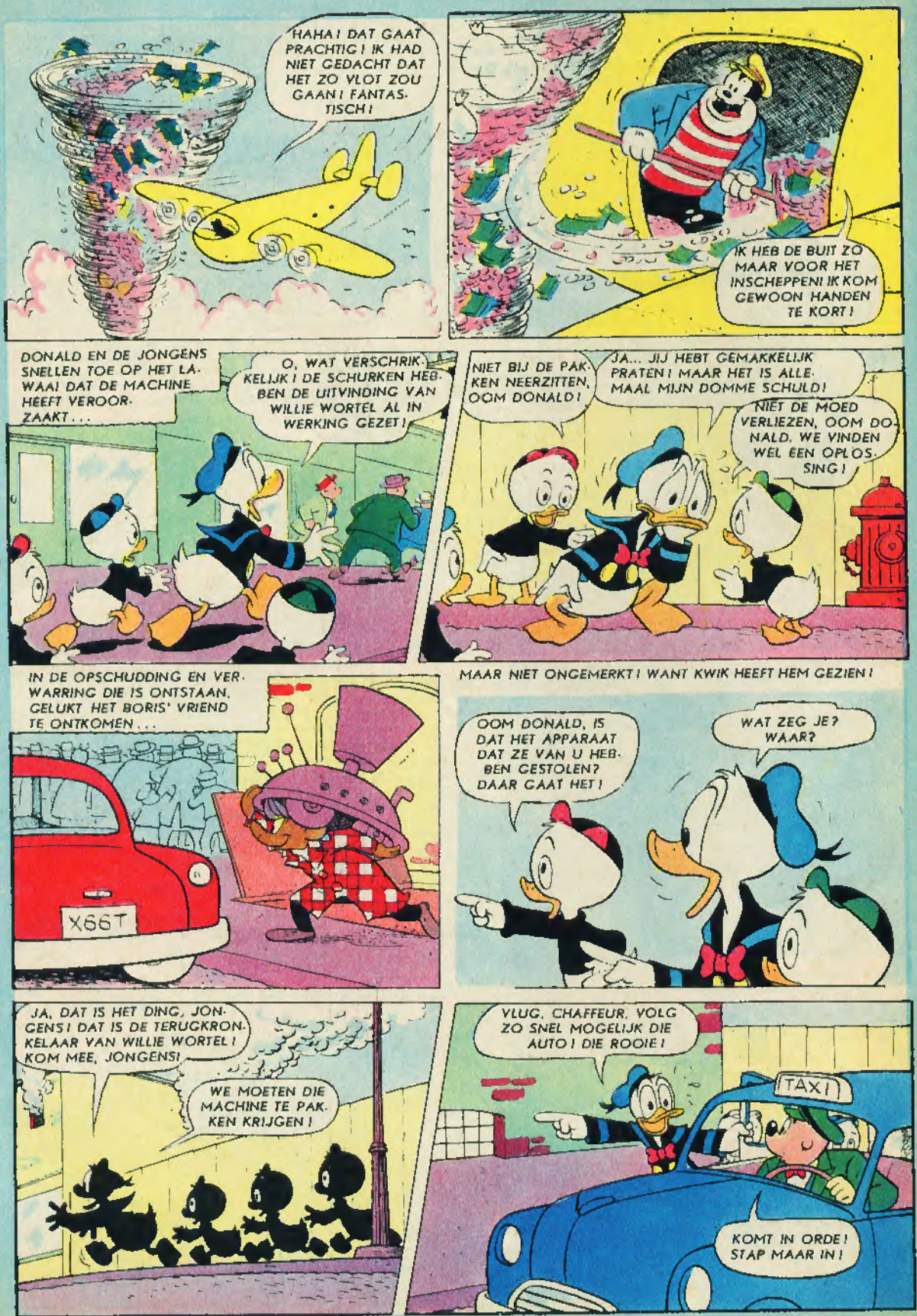
HAHA! DAT GAAT PRACHTIG! IK HAD NIET GEDACHT DAT HET ZO VLOT ZOU GAAN! FANTASTISCH!
IK HEB DE BUIT ZO MAAR VOOR HET INSCHEPPEN! IK KOM GEWOON HANDEN TE KORT!
DONALD EN DE JONGENS SNELLEN TOE OP HET LAWAAI DAT DE MACHINE HEEFT VEROORZAAKT...
O, WAT VERSCHRIKKELIJK! DE SCHURKEN HEBBEN DE UITVINDING VAN WILLIE WORTEL AL IN WERKING GEZET!
NIET BIJ DE PAKKEN NEERZITTEN, OOM DONALD!
JA... JIJ HEBT GEMAKKELIJK PRATEN! MAAR HET IS ALLEMAAL MIJN DOMME SCHULD!
NIET DE MOED VERLIEZEN, OOM DONALD. WE VINDEN WEL EEN OPLOSSING!
IN DE OPSCHUDDING EN VERWARRING DIE IS ONTSTAAN, GELUKT HET BORIS' VRIEND TE ONTKOMEN...
X66T
MAAR NIET ONGEMERKT! WANT KWIK HEEFT HEM GEZIEN!
OOM DONALD, IS DAT HET APPARAAT DAT ZE VAN U HEBBEN GESTOLEN? DAAR GAAT HET!
WAT ZEG JE? WAAR?
JA, DAT IS HET DING, JONGENS! DAT IS DE TERUGKRONKELAAR VAN WILLIE WORTEL! KOM MEE, JONGENS!
WE MOETEN DIE MACHINE TE PAKKEN KRIJGEN!
VLUG, CHAFFEUR, VOLG ZO SNEL MOGELIJK DIE AUTO! DIE ROOIE!
TAXI
KOMT IN ORDE! STAP MAAR IN!

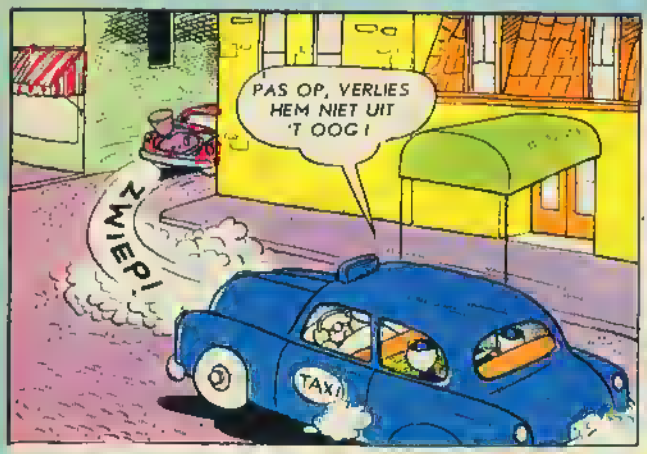

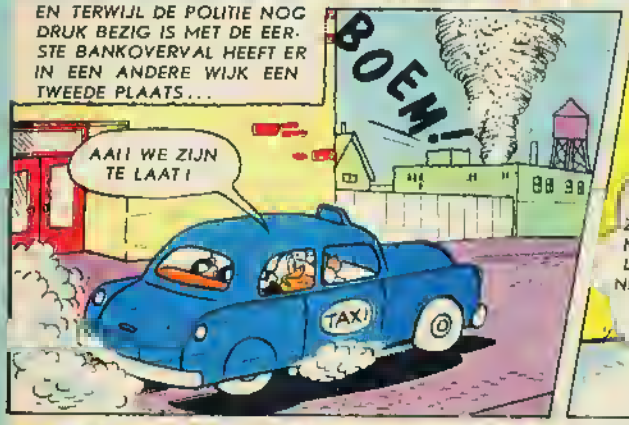

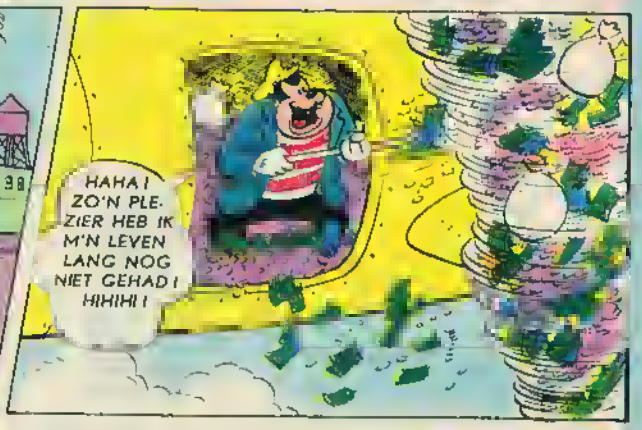

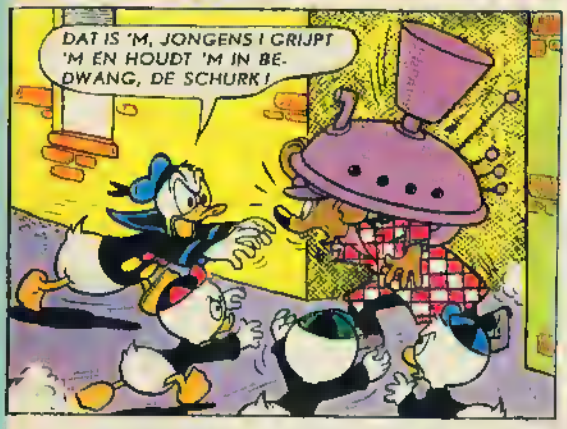

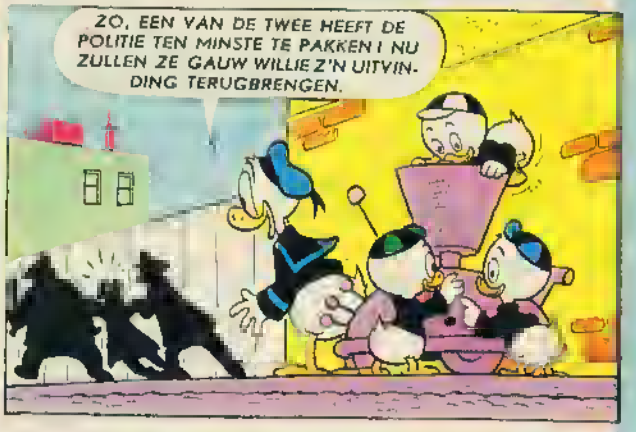

MAAR DE ONTDANE EN BEANGSTIGDE BEWONERS VAN DUCKSTAD WACHT EEN NIEUWE SCHRIK, WANNEER EEN RADIOBERICHT WORDT DOORGEGEVEN...

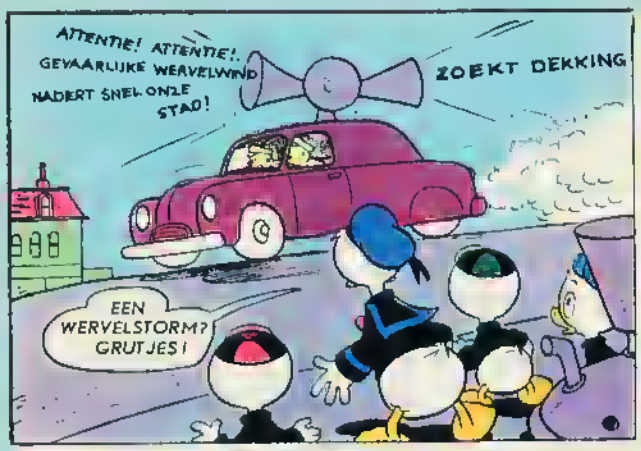
ATTENTIE! ATTENTIE! GEVAARLIJKE WERVELWIND NADERT SNEL ONZE STAD!
ZOEKT DEKKING
EEN WERVELSTORM? GRUTJES!

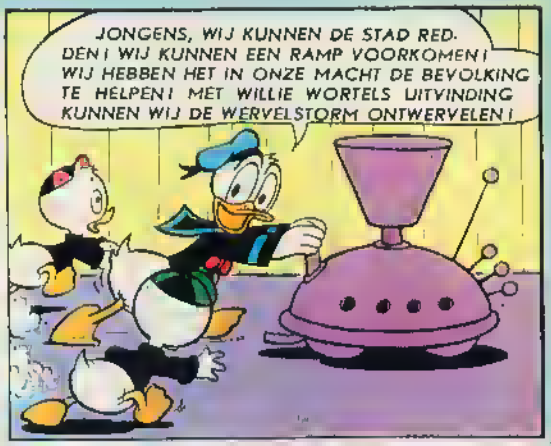
JONGENS, WIJ KUNNEN DE STAD REDDEN! WIJ KUNNEN EEN RAMP VOORKOMEN! WIJ HEBBEN HET IN ONZE MACHT DE BEVOLKING TE HELPEN! MET WILLIE WORTELS UITVINDING KUNNEN WIJ DE WERVELSTORM ONTWERVELEN!

WE ZULLEN EEN GESCHIKT PUNT OPZOEKEN! WAAR DE WERVELSTORM LANGS MOET KOMEN STELLEN WE ONS OP! KOM MEE!
HET IS MAAR TE HOPEN...
...DAT HIJ HET DOET...
...OOM DONALD!

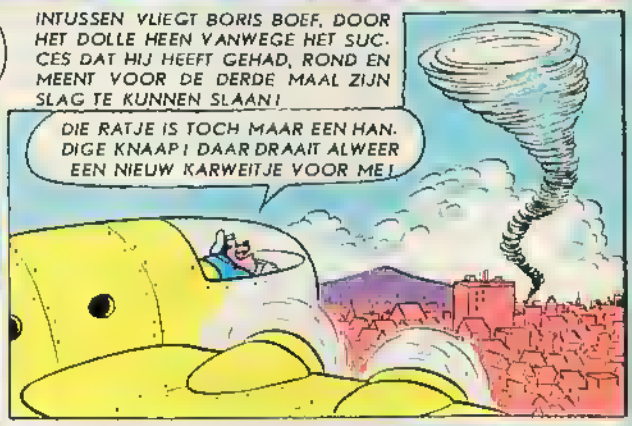
INTUSSEN VLIEGT BORIS BOEF, DOOR HET DOLLE HEEN VANWEGE HET SUCCES DAT HIJ HEEFT GEHAD, ROND EN MEENT VOOR DE DERDE MAAL ZIJN SLAG TE KUNNEN SLAAN!
DIE RATJE IS TOCH MAAR EEN HANDIGE KNAAP! DAAR DRAAIT ALWEER EEN NIEUW KARWEITJE VOOR MEE!

WOESJ!
HEE, WAT VREEMD! IK ZIE HELEMAAL GEEN BANKBILJETTEN!

HELLÉÉÉP! LAAT ME ERUIT! IK... IK... MIJN STUUR... WAT??? OHHHH! HELLÉÉÉP!
HELP!
HELP!

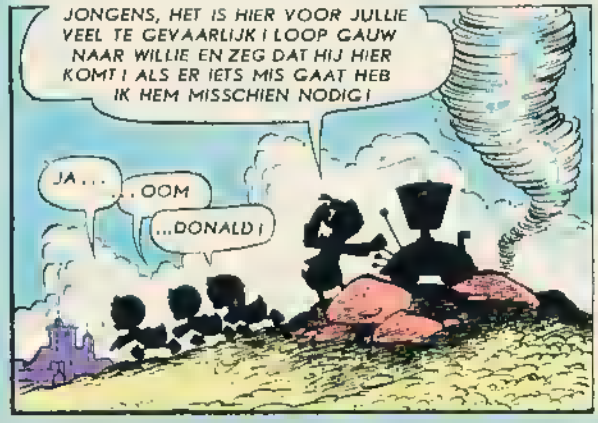
JONGENS, HET IS HIER VOOR JULLIE VEEL TE GEVAARLIJK! LOOP GAUW NAAR WILLIE EN ZEG DAT HIJ HIER KOMT! ALS ER IETS MIS GAAT HEB IK HEM MISSCHIEN NODIG!
JA...
...OOM
...DONALD!

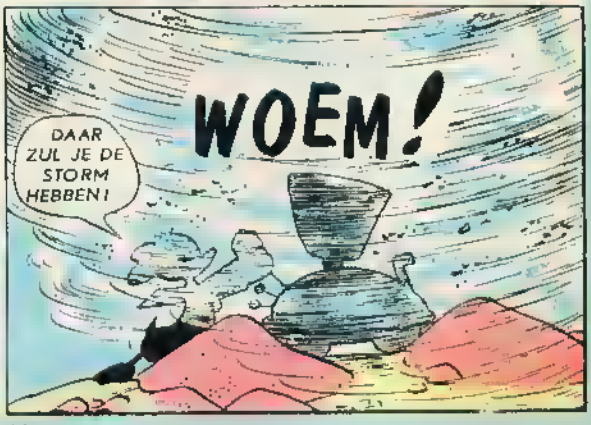
WOEM!
DAAR ZUL JE DE STORM HEBBEN!

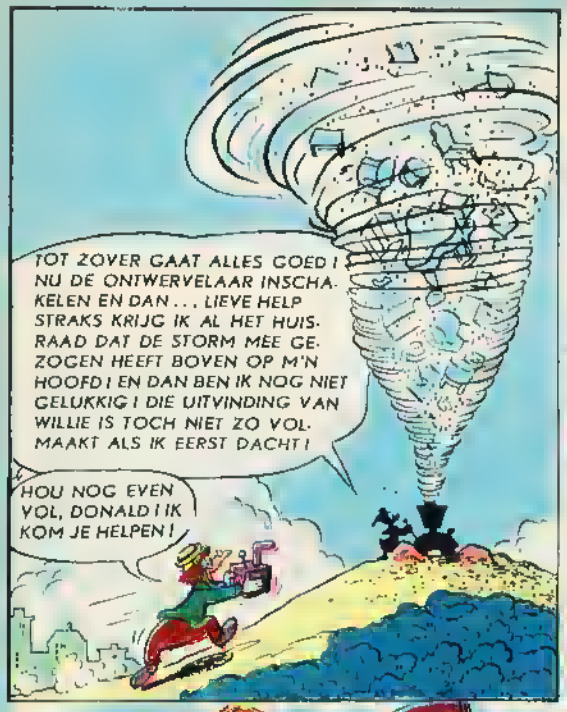
TOT ZOVER GAAT ALLES GOED! NU DE ONTWERVELAAR INSCHAKELEN EN DAN . . . LIEVE HELP STRAKS KRIJG IK AL HET HUISRAAD DAT DE STORM MEE GEZOGEN HEEFT BOVEN OP M'N HOOFD! EN DAN BEN IK NOG NIET GELUKKIG! DIE UITVINDING VAN WILLIE IS TOCH NIET ZO VOLMAAKT ALS IK EERST DACHT!
HOU NOG EVEN VOL, DONALD! IK KOM JE HELPEN!

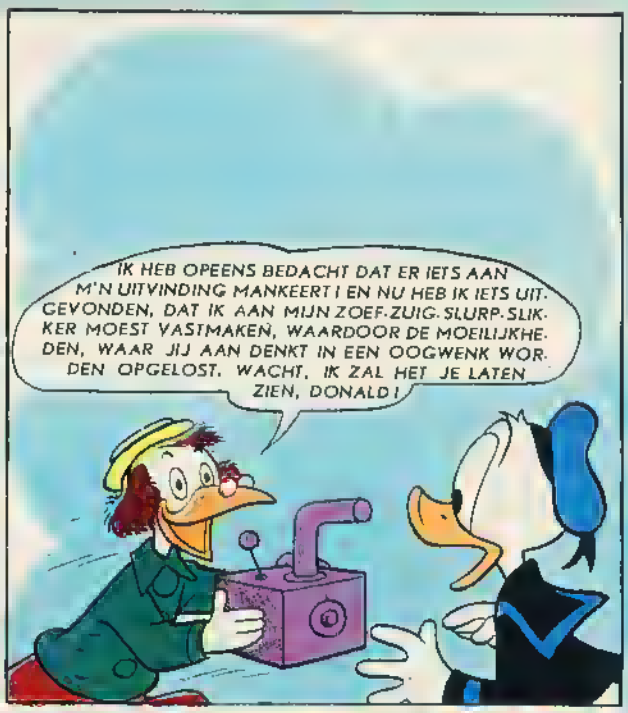
IK HEB OPEENS BEDACHT DAT ER IETS AAN M'N UITVINDING MANKEERT! EN NU HEB IK IETS UITGEVONDEN, DAT IK AAN MIJN ZOEF-ZUIG-SLURP-SLIKKER MOEST VASTMAKEN, WAARDOOR DE MOEILIJKHEDEN, WAAR JIJ AAN DENKT IN EEN OOGWENK WORDEN OPGELOST. WACHT, IK ZAL HET JE LATEN ZIEN, DONALD!

DIE EXTRA UITVINDING WAS WEL NODIG, WILLIE! WANT DE WERVELWIND IS UITGEWERVELD EN NU DREIGEN AL DE MEEGEZOGEN SPULLEN BOVEN OP ME TE VALLEN!
WEES MAAR NIET BANG, DONALD! DIT KLEINE APPARAATJE . . .
POEF!

DE ZOGENAAMDE KLEINE-WERVELWINDJES-MAKER, MAAKT DAT ELK VOORWERP EEN EIGEN WERVELWINDJE KRIJGT, WAARDOOR ALLES ONBESCHADIGD IN DE LUCHT KAN BLIJVEN HANGEN EN DE BEWONERS HUN SPULLETJES RUSTIG KUNNEN OPHALEN!
POEF!
POEF!

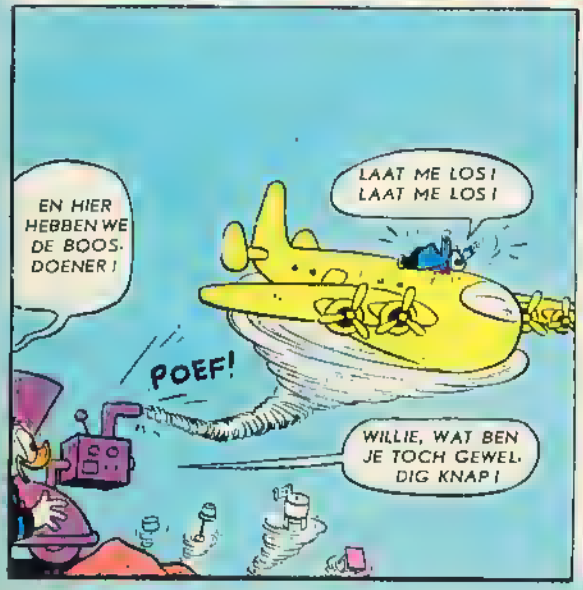
EN HIER HEBBEN WE DE BOOSDOENER!
LAAT ME LOS! LAAT ME LOS!
POEF!
WILLIE, WAT BEN JE TOCH GEWELDIG KNAP!

LOOP ME MAAR ACHTERNA, DAN GAAN WE NAAR DE POLITIE!
HET WORDT TIJD DAT IK EENS AAN MIJN NIEUWE UITVINDING GA BEGINNEN: DE OPVOUWBARE BADLOZE BADKUIP!

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

Pipo en Klukkluk zijn door een bezoeker van het circus, Sjeik Ali Ben Ghali, uitgenodigd om bij hem te komen eten. Pipo neemt natuurlijk Mammaloe mee; ze worden door een auto van de Sjeik afgehaald en naar een groot, statig landhuis gebracht. De directeur van het circus is kwaad omdat hij niet uitgenodigd is; hij gaat óók en dringt het landhuis binnen! Klukkluk, die hem heeft zien aankomen, is pijlsnel gevlucht. De directeur gaat op Klukkluks plaats zitten en eet brutaal mee!

5

HET GEHEIMZINNIGE KAMERTJE

NATUURLIJK kijkt Sjeik Ali Ben Ghali vreemd op over het gedrag van de Dikkedeur! Het is in zijn land ook de gewoonte niet, dat de bezoekers zomaar binnen dringen om een hapje mee te eten! Maar hij wil niet onbeleefd zijn, hij klapt in zijn handen en als zijn bediende komt toesnellen, zegt hij: „Hoessan, ren naar de keuken en haal een borrrd voor deze gggast! En zoek anderrre gggast op, de man met 't Indianenhoofd, hij is wegggg!" — „Ja heer!" zegt Hoessan en hij gaat een bord halen. Naar Klukkluk zoeken doet hij niet, daar is hij gewoon te lui voor! Als hij het bord gebracht heeft, gaat Hoessan op een sofa in een zijkamertje liggen dromen over het verre Arabië; aan weggelopen Indianen denkt hij niet meer!

En zo komt het, dat Pipo, Mammaloe en Sjeik Ali alleen blijven met de directeur. De directeur trekt zich daar niets van aan, het is hem om het eten te doen; die man hapt en smakt en likt en slikt zonder op te kijken.

„Mmm," zegt hij, „heerlijk, zeg.... ik neem nog wat puree,... en die kip is best.... Sjongejonge, wat een feestmaal!"

Voor Pipo en Mammaloe is het geen feestmaal meer, ze vragen zich af waar Klukkluk gebleven is! Waarom komt die malle Indiaan niet terug? Wat voert hij uit? Natuurlijk is hij geschrokken van de plotselinge komst van de directeur, maar daarvoor hoeft hij toch niet dit heerlijke maal zijn neus voorbij te laten gaan! Sjeik Ali Ben Ghali merkt wel, dat zijn gasten niet in een feeststemming zijn en hij begint te praten om Pipo en Mammaloe wat afleiding te bezorgen.

„In mijn land," vertelt hij, „zijn brandende zon en droge woestijnwind! Errrg warm! Mij hebben een paleis in plaats gggenaamd Burr El Basje, waar hoge palmen staan langs witte muren en de kamelen en de ezeltjes zich verdringen op het spitsuur! Maar mij waren niet tevreden, mij wilde meerrr zien van de gggrote wereld en mij zijn gegggaan naar Parijs en naarr Londen en nu zijn mij hierrr!"

„Ja," zegt Pipo, „dat was mij ook al opgevallen! En heb je het hier naar je zin, meneer Sjeik? Verlang je niet terug naar je witte paleis en je eigen spulletjes?"

„Niet zo erggg," zegt de Arabische vorst, „het paleis lopen niet weggg en mijn spulletjes, zoals u dat noemt, heb ik bij me!" — „O, wat leuk!" roept Mammaloe. „Wat zijn het, vaasjes en mooie kleedjes! Heeft u misschien een vliegend tapijt? Dat heb ik ook altijd zo graag willen hebben, het lijkt me zo handig bij de schoonmaak, je hoeft niet te rollen en te sjouwen!"

Maar Sjeik Ali Ben Ghali bezit geen vliegend tapijt, ze zijn trouwens uit de mode, zegt hij. „Mij zijn wel in bezit van andere voorwerpen met toverrrkrrrachten," fluistert hij. „Zijn zeer gggroot geheim!" De directeur zit zo hard te knabbelen en te slikken, dat hij niets verstaat, maar Pipo en Mammaloe spitsen hun oren. Ze zijn ondertussen Klukkluk helemaal vergeten....

Waar is Klukkluk?

Hij kan toch niet weg zijn?!

Nee, dat is hij ook niet, Klukkluk bevindt zich nog steeds in het sombere landhuis van de Sjeik! De schrik voor de Dikkedeur heeft hem eerst de eetkamer uitgejaagd, toen twee gangen door en toen drie trappen op! Hij zou graag nog meer

„Mmm, heerlijk!" zegt de Dikkedeur. „Die kip is best! Sjongejonge, wat een feestmaal!" Maar voor Pipo en Mammaloe is het geen feestmaal meer, want Klukkluk is weg....

trappen op gevlucht zijn, maar er zijn er niet meer; de plaats waar Klukkluk nu ronddwaalt is de zolder van het grote huis! Toch is Klukkluk nog niet over zijn schrik heen! „De Dikkedeur komen mij halen!" hijgt hij, terwijl hij zich tastend door het halfduister voortbeweegt; „hij zijn zeer boos omdat Klukkluk zijn hoed geraakt hebben! Slimme Indiaan zullen zich thans goed verbergen! Au!" Dat „Au" roept Klukkluk omdat hij zijn slimme hoofd stoot tegen een deur.... hij kan niet verder.... dit is het uiterste, bovenste hoekje van het huis.... Maar Klukkluk wil wèl verder, hij tast naar de deurknop en trekt eraan.... de deur is op slot.... „Dit zijn keurige schuilplaats!" mompelt Klukkluk. „Net het soort schuilplaats, dat een Indiaan nodig heeft, die te trots zijn om zich door een opgeblazen Dikkedeur te laten vangen!" En met een stukje ijzerdraad begint Klukkluk het slot open te peuteren....

Ondertussen is Sjeik Ali Ben Ghali bezig om Pipo en Mammaloe iets van zijn geheime spulletjes te vertellen. „Erggg groot geheim," zegt hij. „Spullen van bijzonderrre waarrrde! Vazen met wonderpoederrr, medicijnen van dulzend jaarrr oud, amuletten en krrrachtkruiden!" — „Tjongejonge," zegt Pipo, „dat klinkt opwindend! En wat doe je met al die rare slikdingen, meneertje? Neem je daar twee maal daags een hapje van of zo?"

„Oh neeneenee!" roept de Sjeik en hij zwaait zo afwerend met zijn armen, dat hij bijna een schaal met gebakken aardappeltjses omgooit. „Neenee, meneerrr clown! Van die krrruiden en al die andere dingen, die mijn overrrggrootvaderr heeft gekregen van de grote Fakir Kara Ben Mensi, daarr moeten men strreng afblijven! Zouden hoogst gevaarrrlijk zijn, niemand weet wat de ggevolgen kunnen zijn voorrr iemand, die iets slikken van geheime spullen!" — „Nounou," zegt de Dikkedeur, die de laatste woorden gehoord heeft, „u zit daar wel een heleboel onzin te vertellen, meneer de Arabier! Stel je voor: toverkruiden en wonderdrankjes, haha! Maak dat de kat wijs, edele heer! Zeg, de bloemkoolsaus is op, laat die bediende van je nog eens wat halen, ik heb nog lang niet genoeg! En er is toch zeker gebak toe, hè? Je moet zorgen dat je gasten niks te kort komen, hoor!" De directeur gelooft er dus niets van, maar Pipo en Mammaloe zijn wel onder de indruk! „Eh, vertelt u eens, meneer de nette Sjeik," vraagt Mammaloe, „waar heeft u die gevaarlijk spulletjes verborgen? Ik ben niet nieuwsgierig, zlet u, maar ik wil graag alles weten!"

„Ja Sjeik!" zegt Pipo, „je mag die toverrommel wel achter slot en grendel houden, hè, anders zou je een boel narigheid kunnen krijgen!" De Sjeik glimlacht wijs. „Maken u geen zorgen, de wonderspullen van Fakir Ben Mensi zijn errrg goed verstopt! Hierrr in dit huis, veiliggg op het zolderkamerrrtje!"

Op zolder is Klukkluk er ondertussen in geslaagd het slot van het deurtje open te krijgen.... Hij ziet 'n kaars staan, steekt die aan en glipt naar binnen.... De deur trekt hij achter zich dicht! „Ziezo," zucht het Indiaantje voldaan, „hier vinden de Dikkedeur mij nooit! In geen honderdtien jaar." Hij schuift een paar kisten opzij en kruipt in een hoekje. Het staat hier vol vaasjes, glazen en karaffen. „Als mij maar niet zo'n honger hadden," zucht Klukkluk. „Maag rommelen als honderd onweers!" Klukkluk zucht nog een keer als hij aan het heerlijke feestmaal beneden denkt.. Dan stoot hij met zijn elleboog 'n klein potje van een plank.. Hij kan het nog net opvangen.. „Wat zouden daar inzitten?" denkt de Indiaan. Hij maakt het deksel los, steekt zijn vinger in 't potje en likt. Het smaakt erg zoet. Klukkluk vindt het lekker en begint vlug het hele potje leeg te eten....

Natuurlijk blijven de gevolgen van die snoeperij niet uit...! Volgende week: Groot alarm!

Boven: „Wat zouden daar inzitten?" denkt Klukkluk. Hij maakt het deksel los, steekt zijn vinger in het potje en likt.... Hij vindt het lekker.... Links: „Mij hebben paiels in Burr El Basje, waar de ezeltjes zich verdringen op het spitsuur!" vertelt de Sjeik.

WALT DISNEY'S
GOOFY
TOT KIJK, MICKEY! DAAR KOMT M'N EERSTE KLANT AAN! BEDANKT VOOR JE BELANGSTELLING, HOOR! KOM JE NOG EENS LANGS?
TOT ZIENS, GOOFY! EN VEEL GELUK EN VOORSPOED MET JE ZAAK! DAG! HET BESTE!
GOOFY'S REPARATIE WINKEL
'S MIDDAGS GEBRACHT 'S AVONDS GEMAAKT!
WAT IK REPAREER BLIJFT NOOIT HELEMAAL STUK!
IK MAAK ALLES WEER ALS NIEUW!
GOEIEMORGEN, MENEER! MIJN KOEKOEKSKLOK IS STUK! DE KOEKOEK ROEPT NIET MEER!
O, DAT MAAK IK WEL WEER IN ORDE! WILT U UW ADRES ACHTERLATEN! EN... EH... DE KLOK OOK NATUURLIJK! HIJ WORDT U THUIS BEZORGD!
PRETTIG IDEE TE WETEN DAT M'N MOOIE KLOK NU IN BEKWAME HANDEN IS. HÉÉL PRETTIG!
METEEN EENS EVEN IN M'N BOEK NAKIJKEN!
AHA! DAAR STAAT HET! „ZOEK EERST DE WORTEL VAN DE MOEILIJKHEDEN OP VOOR U AAN HET WERK GAAT."
HOE REPAREER IK ZELF?
WORTEL? DAT IS DIE KLEINE RAKKER DAAR BINNEN. TJA! IK HEB HEM!
SNEP!

DIE DAT DING HEEFT GEMAAKT HAD ZICH BETER MET DE FABRICAGE VAN MUIZEVALLEN KUNNEN BEZIGHOUDEN! OEI! OEI!
HEE, WAT HEB IK DAAR NU TUSSEN M'N VINGERS? ACH! IK HEB HELEMAAL VERGETEN DE KOEKOEK LOS TE LATEN, TOEN IK MIJN HAND TERUGTROK!
HET SCHIJNT DAT IK MET HET ZOEKEN NAAR DE WORTEL DE WORTEL ER OOK METEEN UITGETROKKEN HEB! EENS KIJKEN, WAT MOET ER NU GEBEUREN?
VERDER STAAT ER: „ONDERDELEN DIE NIET MEER TE REPAREREN ZIJN, MOET U DOOR NIEUWE VERVANGEN."
HOE REPAREER IK ZELF?
EN ZO..
DAT IS PRECIES WAT IK ZOEK! IK WIL GRAAG DIE KOEKOEK HEBBEN ZONDER DE KLOK, MENEER!
MAN, BEN JE NIET LEKKER? IK BEN HANDELAAR IN KLOKKEN, NIET IN VOGELS! SCHIET OP!
KOEKOEK!
GROTE SORTERING KLOKKEN!
POEH! MENEER IS GEEN HANDELAAR IN VOGELS! HEE... WACHT EENS...
GROTE SORTERING KLOKKEN
EEN HALF UURTJE LATER...
IS HIJ WEER HEEL?
JAZEKER! IK KOM U EEN ECHTE KOEKOEKSKLOK TERUGBRENGEN! U WEET NIET WAT U HOORT!
KOEKOEK! KOEKOEK!
BONG! BONG!
O, GRUTJES! ER KOMT EEN LEVENDE KOEKOEK UIT!
NET WAT IK ZEG! EEN ECHTE LEVENDE KOEKOEKSKLOK! IK HEB HEM ZELF GEDRESSEERD!
IEDERE KEER, ALS DE KLOK SLAAT, WIPT HIJ NAAR BUITEN EN KOEKOEKT DE HELE EN HALVE UREN! IK HOOP DAT HIJ NAAR UW ZIN IS, MENEER!
'T IS GEWELDIG!

MAAR WAAROM GAAT HIJ NIET WEER NAAR BINNEN? DAT MOET TOCH ZEKER?
JAWEL, MAAR HIJ MOET EERST WAT VOEDER HEBBEN!
TJONGE, WAT KAN DAT BEESTJE ETEN, ZEG! HOE DIKWIJLS MOET HIJ GEVOERD WORDEN?
O... VIERENTWINTIG MAAL PER DAG EN OP DE HALVE UREN NOG EEN KLEIN HAPJE EXTRA. DAT IS HIJ NU EENMAAL GEWEND!
U WILT ME TOCH ZEKER NIET VERTELLEN DAT IK 'S NACHTS ELK HALF UUR MIJN BED UIT MOET OM DIE KLOK ETEN TE GEVEN?
WEES MAAR NIET BANG, HOOR, HIJ MAAKT U PROMPT OP TIJD WAKKER!
PAS OP! STRAKS VLIEGT HIJ HET RAAM UIT EN DAN BENT U HEM KWIJT!
KOEKOEK!
IK GELOOF DAT ER AAN UZELF EEN STEEKJE LOS ZIT, MENEER! U MOET UZELF EENS ONDER HANDEN NEMEN!
EEN OGENBLIKJE! IK HEB HEM ZO IN DE KLOK GEVANGEN! HIER JIJ!
STOP! KOM TERUG, RARE KWIBUS! JE VERNIELT M'N HELE HUIS. RAAD, WAAR DELOZE REPARATEUR!
KOEKOEK!
OEI! DAT WAS EEN HOGE VENSTERBANK
KOEKOEK!
KLENG!
O, WAT DOM! NU LIGT DE HELE KLOK AAN GRUZELEMENTEN! WAT MOET IK NU?
KOEKOEK!

ZEG, SCHAAMT U ZICH NIET, DAT ARME VOGELTJE ZO TE MISHANDELEN?

O... IK... IK WILDE HET ALLEEN MAAR EVEN TERUG IN DE KLOK ZETTEN!

O, WAT BENT U WREED! VOGELTJES HOREN VRIJ EN VROLIJK ROND TE VLIEGEN; DIE MAG U NIET IN ZO'N KLEINE RUIMTE OPSLUITEN! IK VIND HET ONGEHOORD! LAAT HET LOS, GAUW!

TJA... U HEEFT EIGENLIJK GROOT GELIJK!

IK WAS U NOG EEN DING VERGETEN TE ZEGGEN, MENEER. U MOET DE KOEKOEK GEREGELD VRIJ LATEN, OM HEM WAT TE LATEN VLIEGEN! ANDERS WORDT-IE ONHANDELBAAR!

EN DIT WAS IK VERGETEN! EEN REKENING DIE U TOT DE LAATSTE CENT MOET BETALEN!

ASJEBLIEFT! IN TOTAAL HEB JIJ VOOR TACHTIG GULDEN SCHADE AANGERICHT AAN MIJN HUISRAAD EN BOVENDIEN BEN JE ME NOG EEN SPLINTERNIEUWE KOEKOEKSKLOK SCHULDIG! DIE BROKKEN HOU JE MAAR!

O... HM... TJA, ALS U HET VAN DIE KANT BEKIJKT... GOED MENEER. HET SPIJT ME. DAG MENEER!

HM, HET UURWERK GAAT NOG STEEDS! IK GELOOF DAT IK WEET WAT IK DAARMEE GA DOEN!

TIK! TOK!

IETS LATER...

GOOFY'S REPARATIE WINKEL

DOE HET ZELF! IK BEN UITVINDER GEWORDEN GOOFY

HÈ? WAT NOU?

GESLOTEN!

GOOFY EEN UITVINDER? WAT ZOU HIJ HEBBEN UITGEVONDEN? DAAR BEN IK BENIEUWD NAAR!

KIJK, MICKEY, DAT IS MIJN KOEKOEKSKLOK MET EEN BUITENBOORD KOEKOEK!

KOEKOEK!

HIJ IS ZO VRIJ ALS EEN VOGELTJE, MAAR HIJ KOMT NOG STEEDS PROMPT OP TIJD ZIJN ETEN HALEN!

WALT DISNEY'S

DE KLEINE BOZE WOLF

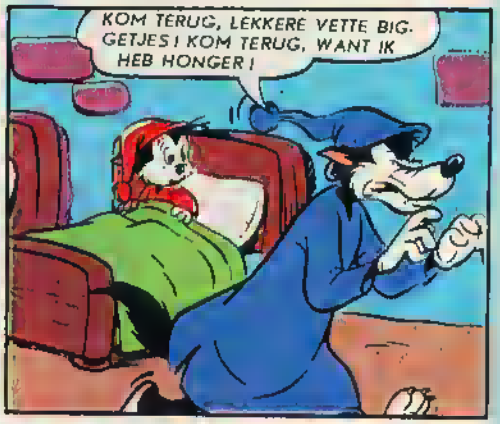

DIE ARME VADER ! AL DRIE NACHTEN ACHTER ELKAAR HEEFT HIJ DIE NARE DROMEN. VROEGER HAD HIJ DAAR NOOIT LAST VAN ! WAT VREEMD TOCH !
GISTERNACHT BOND HIJ DRIE TROSSEN BANANEN AAN ELKAAR EN DE NACHT DAARVOOR DRIE PANNEN UIT DE KEUKEN ! IK VIND HET MAAR ENG, HOOR !
HET IS AL ERG GENOEG DAT HIJ OVERDAG PROBEERT DE DRIE BIGGETJES TE VANGEN, MAAR DAT HIJ DROOMT DAT HIJ HET 'S NACHTS DOET IS AL TE VERVELEND !
DROMEN en HUN BETEKENIS
IK WOU DAT IK MAAR EEN OPLOSSING VOND OM HEM VAN DIE GEWOONTE AF TE BRENGEN !
HELA ! MISSCHIEN STAAT ER IN DAT BOEK WAT IK IN ZO'N GEVAL MOET DOEN !
DROM en HUN BETEKENIS
IN DIT HOOFDSTUK , ONDERBEWUSTE VERLANGENS BIJ SLAPELOOSHEID" ZAL IK WAARSCHIJNLIJK VINDEN WAT IK ZOEK !
, ALS HET VOORWERP VAN VERLANGEN IN DE DROOM VAN DE PATIËNT PLOTSELING BIJ HEM ZOU WORDEN GEBRACHT, TERWIJL HIJ EEN NACHTMERRIE HEEFT, DAN ZOU ALGEHEEL HERSTEL MOGELIJK ZIJN, INDIEN...'
DROMEN en HUN NIS
EN DE VOLGENDE DAG...
HET ZAL NIET MEEVALLEN OM DE BIGGETJES OVER TE HALEN ALS „VOORWERP VAN VERLANGEN" MEE TE WERKEN, MAAR IK ZAL HET PROBEREN !
EN WOLFJE LEGT HET UIT...
...ZIE JE, ALS HET HELPT DAN IS VADER VOORGOED GENEZEN EN DAN ZAL HIJ JULLIE NOOIT MEER ACHTERNA ZITTEN !
MAAR ALS 'T NU NIËT HELPT, WOLFJE, WAT GEBEURT EN DAN?

TJA... JULLIE MOETEN DAN MAAR OP MIJ VERTROUWEN!
WE HEBBEN ALTIJD OP JOU VERTROUWD, WOLF-JE, DUS ER IS GEEN REDEN WAAROM WE HET NIET ZOUDEN DOEN!
MOOI ZO! LUISTER! WE ZULLEN HET ZO DOEN! VANNACHT VERSTOP IK JULLIE IN HET SCHUURTJE BUITEN EN OP HET JUISTE MOMENT...
PSSSS... BZZZZ... PSST!
DIE NACHT...
DEKSELS! DAT HAD IK NOOIT GEDACHT! WOLFJE EN DE BIGGETJES ZIJN ER MOOI INGELOPEN!
JA, DAAR KOMEN ZE! NU MOET IK GAUW IN BED KRUIPEN EN DE VOORSTELLING BEGINNEN!
HIJ HEEFT HET WEER, JONGENS! KOM BINNEN EN GA AAN HET VOETENEINDE VAN ZIJN BED STAAN!
IK KRIJG JULLIE TE PAKKEN! DEZE KEER ONTSNAPPEN JULLIE ME NIET!
EINDELIJK! IK ZIE JULLIE DUIDELIJK STAAN! IK HEB JULLIE ZO VOOR HET GRIJPEN!
MOOI GEDAAN, WOLF-JE! ZE KOMEN NU M'N HUIS NIET MEER UIT. HAHAHA!
!
BENG! PLOP!
MAAR VADER! U SLAAPT HELEMAAL NIET! DIT IS EEN VALSE LIST!
ZO IS HET, ZOON! IK HEB DRIE NACHTEN NIET GESLAPEN OM DIT PLANNETJE UIT TE DENKEN. HIHIHI!

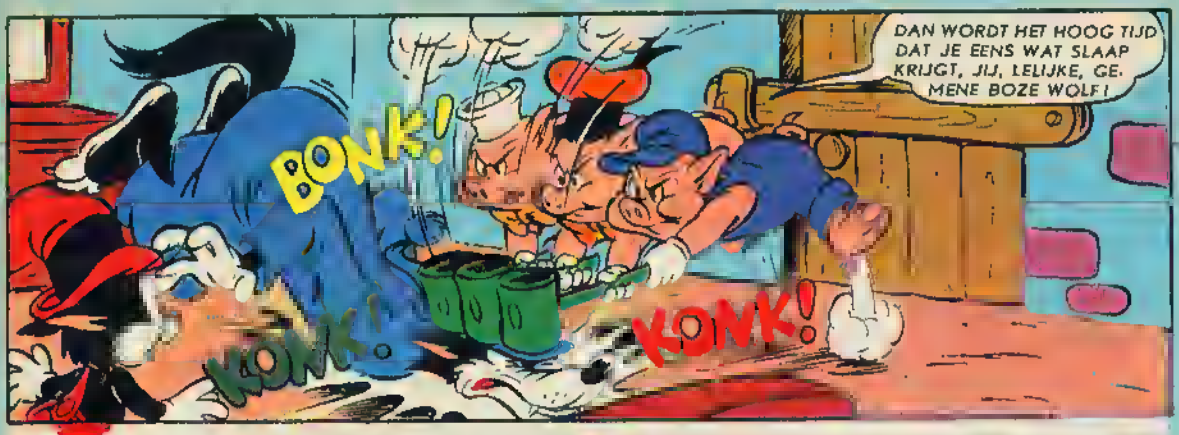
DAN WORDT HET HOOG TIJD DAT JE EENS WAT SLAAP KRIJGT, JIJ, LELIJKE, GEMENE BOZE WOLF!
BONK!
KONK!
KONK!

HET SPIJT ME, JONGENS! MAAR HET GING NIET ZOALS IK HAD GEDACHT!
O, DAT GEEFT NIETS, WOLFJE! GELUKKIG WAREN WE ZO SLIM OM DEZE HAMERS MEE TE NEMEN!

EN DE VOLGENDE OCHTEND.
VADER, WORD EENS WAKKER!
OOOOH! MIJN ARME HOOFD! OOOOH!

WAT IS ER TOCH ALLEMAAL GEBEURD? IK SCHIJN ME NIETS MEER TE KUNNEN HERINNEREN!
WE HEBBEN ALLEEN VISITE GEHAD, GISTERAVOND!

U PROBEERDE DE BEZOEKERS TE VANGEN, MAAR HET IS U NIET GELUKT!
HET MOETEN ER ZEKER DRIE GEWEEST ZIJN, WOLFJE!

O, DUS DAT HERINNERT U ZICH WEL?
NEE...

IK HEB ALLEEN MAAR ZO HET GEVOEL DAT HET ER DRIE WAREN. KLOPT DAT, WOLFJE?

SPANNING

AAN DE GRENS

Boer Van Miert heeft een fortuin geërfd. Korte tijd daarna wordt zijn 10-jarig dochtertje Anneke ontvoerd! De ontvoerder eist vijftigduizend gulden als losprijs. Bij een aanval op een oude molen, waarbij de politie slechts een handjevol padvinders in handen viel, wist de ontvoerder te ontkomen. Hij vluchtte de Belgische grens over en verschool zich op een autokerkhof. In het dorp Santvliet wist hij aan medicijnen voor het zieke kind te komen en nu probeert hij als meneer Lacroix van een kledingmagazijn nieuwe kleren los te krijgen ....

Een boeiend vervolgverhaal, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

NOTARIS SCHELLEKENS is op reis!" riep de chef uit. „Maar misschien heeft iemand van zijn kantoor opgebeld...."

De verkoper wilde niet tegenspreken. „Is het goed?" vroeg hij slechts.

„Tja, 't zal wel goed zijn.... wacht.... ik zal het kantoor van de notaris even terugbellen."

Hij nam de telefoon op, draaide het nummer en sprak: „Met kledingmagazijn Populair. Met wie spreek ik?"

„Met mevrouw Schellekens," luidde het antwoord.

„Is de notaris thuis?"

„Mijn man is op reis."

„Weet u misschien iets over een kostuum voor een neef van de notaris, die bij u logeert, mevrouw?" vroeg de chef.

De chef staarde de verkoper aan. „De notaris heeft helemaal niet opgebeld! Die ... die meneer Lacroix is een oplichter!"

„Een neef?" klonk het verwonderd aan de andere kant. „Er logeert hier niemand. Welke neef?"

„Goed, goed... dank u wel...," antwoordde de chef en legde de telefoon neer. Hij staarde de verkoper enige tijd aan en zei toen: „De notaris heeft helemaal niet opgebeld. Die meneer Lacroix waar je over spreekt, is een oplichter! Als hij komt opdagen moeten we de politie waarschuwen. Bedien hem als een normale klant, maar zorg er voor dat hij niet weggaat vóór de politie er is. Houd hem aan de praat!"

„Ikke?" zei de verkoper geschrokken. Hij was een schriel mannetje met een grote bril op.... moest hij een oplichter bedienen en aan de praat houden? Verbeeld je dat de oplichter hem dóór had...., maar de chef liet hem geen keus.

„Doe niet zo zenuwachtig, man, je staat nu al te trillen op je benen. Je hoeft die vent niet te arresteren!" zei de chef.

Met een bonzend hart verliet de verkoper het kantoor van zijn chef. Maar kom, misschien zou de kerel helemaal niet verschijnen.

Nauwelijks had hij zijn plaats achter de toonbank weer ingenomen of 'n grote kerel stapte binnen; hij was gekleed in het uniform van de Nederlandse luchtmacht, een sergeant. De man zag er nogal haveloos uit. Vriendelijk glimlachend trad hij op de verkoper toe.

„Goede morgen.... eh, ik geloof dat mijn oom.... ik bedoel notaris Schellekens, u over mij heeft opgebeld? Lacroix is de naam."

„O juist ja, meneer Lacroix," antwoordde de verkoper onderdanig, „gaat u zitten," en hij schoof een stoel aan.

„Nee, ik heb niet zo heel veel tijd," antwoordde de klant. „Laat u maar snel enkele pakken zien. Een beetje behoorlijke kwaliteit.... U begrijpt wel wat ik bedoel...."

Zenuwachtig keek de verkoper een ogenblik in het rond. Moest hij de chef waarschuwen dat de oplichter gekomen was? Maar daar kwam de chef zijn kantoortje al uit.

„Eh.... hier is de meneer waar de notaris over opbelde," riep hij zijn chef toe. „U weet wel...."

„Aha, meneer Lacroix zeker? Juist ja, dat is in orde. Help jij meneer maar," antwoordde de chef. Snel ging de blik van meneer Lacroix van de verkoper naar diens chef en van de chef weer naar de verkoper. Wat was dat mannetje zenuwachtig!

„Wat voor kleur had meneer gedacht?" klonk een trillende stem. „Misschien iets in het grijs?"

„Da's goed," antwoordde de ongewenste klant luchtig. „Maar een beetje voortmaken alstublieft!"

„Natuurlijk, natuurlijk, zoals u wilt...." zei de verkoper gedienstig en verdween achter een scherm om even daarna met enkele herenpakken te voorschijn te komen.

Ondertussen zat de chef in zijn kantoortje weer met de telefoon in de hand.

„Met de politie? Commissaris, ik heb hier een man die zich Lacroix noemt." Hij vertelde daarop de politieman wat hij wist.

Toen de chef even later het gordijn open schoof, vond hij de verkoper in elkaar gezakt op de vloer liggen.

„Prachtig meneer, ik zal zo gauw mogelijk een mannetje sturen. Houdt u de man zolang bezig," antwoordde de commissaris.
„Maar stuurt u hem dan direct?"
„Zo gauw mogelijk. Ik zal mijn uiterste best doen, meneer," beloofde de commissaris en legde de telefoon neer.
In de winkel had intussen meneer Lacroix zijn keus gemaakt. Een net grijs pak met een paar handschoenen.
„Pakt U het maar in," zei hij, maar daar wilde de verkoper niets van weten. „U moet toch eerst even passen," drong hij aan.
„Ik zie zó wel dat het past," verklaarde de klant. „Pak maar in!"
Het was de verkoper duidelijk dat de man haast had om weg te komen. „Maar die broeken passen nooit zo maar direct," hield de verkoper aan. „We kunnen hem eventueel altijd een ietsje korter of langer voor u maken, als dat nodig is. Gaat u even in het paskamertje, meneer Lacroix" en de man schoof het gordijn van een zijkamertje open.
„Nee, ik geloof het wel," antwoordde de klant afwerend. „Doe geen moeite en pak maar in. Oja, een hoed nog en een regenjas."
Snel paste hij enkele hoeden en koos een heel eenvoudig model, terwijl hij de eerste de beste regenjas nam die de verkoper met veel omhaal op de toonbank legde.
„U weet 't, het is voor rekening van mijn oom, de notaris," zei meneer Lacroix.
„Ja zeker, dat is dik in orde, meneer," antwoordde de verkoper zenuwachtig, „de chef heeft de notaris opgebeld.... het is dik in orde!"
„De chef heeft de notaris opgebeld?" herhaalde de klant verbaasd en onmiddellijk begreep hij dat de zenuwachtige verkoper zich versproken had. Ze wisten hier dus dat het verhaal over zijn oom de notaris verzonnen was en tòch gaven ze hem deze kleren.... daar kon maar één reden voor zijn; ze hadden de politie gewaarschuwd. Dáárom keek dat mannetje steeds zo zenuwachtig naar de deur. Dáárom deed die verkoper alles zo tergend langzaam, maar meneer Lacroix liet niets merken. Hij begreep heel goed dat de verkoper hem niet zó maar zou laten weggaan. Het manneke zou misschien moord en brand gaan schreeuwen. Snel nam hij een besluit. „Ja, dat zou ik haast nog vergeten. Ik moet nog een tweede broek hebben."
„Zeker, zeker, meneer," zei de verkoper opgelucht en blij dat hij het nu nog even kon rekken. Snel koos de ander een pantalon uit, nam deze mee het paskamertje in en sloot het gordijn achter zich. „Deze wil ik wel even passen!" riep hij. Vlug ging de blik van de verkoper naar de deur.... nòg geen politie!
„Kunt u mij even helpen?" klonk de stem van meneer

Lacroix in het paskamertje. De schrik sloeg de verkoper om het hart. Hij alléén met die kerel in het paskamertje? Dat nóóit! Op dat moment kwam de chef weer zijn kantoor uit.
„Nòg geen politie?" fluisterde hij. De verkoper schudde teleurgesteld z'n hoofd.
„Meneer.... helpt u even?" klonk weer de stem van de klant uit het paskamertje. Verschrikt keek de verkoper zijn chef aan. Deze liep op de winkeldeur toe, draaide hem op slot en stak de sleutel in zijn zak.
„Ik zal de politie nòg eens bellen," fluisterde hij en verdween in zijn kantoor. Terwijl de

De honden snuffelden aan de pet...

Rukkend aan hun riemen trokken de honden hun geleider dwars door drassige welden naar een karrespoor.

verkoper vlak vóór het paskamertje maar met zijn rug naar het gordijn op zijn klant stond te wachten, voelde hij plotseling een ijzeren greep rond zijn keel.... hij werd het paskamertje ingetrokken....

Toen de chef vijf minuten later het gordijn van het paskamertje open schoof vond hij tot zijn ontsteltenis de verkoper in elkaar gezakt op de vloer liggen, terwijl een bovenraampje van het kamertje open stond.

„Meneer Lacroix is verdwenen," merkte de politieman naast hem op.

„Mèt de kleren," zuchtte de chef van kledingmagazijn Populair".

De man op de vloer hief even zijn hoofd op en mompelde: „Waar ben ik?" Het duurde niet lang of de neergeslagen man was weer bij zijn positieven. Van achter 't gordijn had de klant hem bij de keel gegrepen, in het paskamertje gesleurd en vóór hij een geluid kon uitbrengen, was hij neergeslagen. Daarna was meneer Lacroix het kamertje uitgevlucht om zich met het pak kleren uit de voeten te maken. Hij vond echter de winkeldeur gesloten en terwijl de chef de politie zat op te bellen, verdween „de neef van de notaris" door een bovenraampje, dat hij had opengeschoven.

Met één hand over zijn hoofd wrijvend krabbelde de arme verkoper overeind. „Oei...." bracht hij er met moeite uit. „Dat was me een dreun!"

„Waar is uw telefoon?" vroeg de politieman onmiddellijk. „We moeten de man achterna."

De chef bukte zich en raapte iets op. Het was de uniformpet van de verdwenen sergeant. „De pet van die vent," riep hij, maar de agent griste hem het ding uit de handen. „Prachtig!" riep hij. „Nu met de speurhonden achter hem aan!" Intussen was de chef, gevolgd door de agent en de kreunende verkoper naar het kantoor gelopen. De politieman belde zijn bureau op en vroeg of ze hem meteen een paar politiehonden konden sturen.

„We zullen ze direct uit Antwerpen laten komen," luidde het antwoord van de commissaris. „Maar het duurt wel even vóór ze er zijn...." Laat in de middag verscheen de commissaris in de winkel, vergezeld door een hondengeleider met twee grote langharige politiespeurhonden. De geleider liet de honden enige tijd aan de pet snuffelen en toen begon de jacht!

Jankend en blaffend trokken de honden hun geleider voort. Van het raam ging het de achtertuin van de winkel door, daarna liep het spoor een tijd langs een brede sloot. De commissaris, de beide andere politiemannen en een rechercheur, die zich intussen bij hen gevoegd had, waren gewapend met een revolver. Het spoor leidde tenslotte achter het woonwagenkamp om, in de richting van het autokerkhof. Hier volgde het 'n grindpad en ging daarna onder prikkeldraad door het autokerkhof op. Het leidde nu tussen honderden afgedankte auto's door. De politiemannen hadden moeite de ijverig speurende honden bij te houden. Hier en daar stonden de oude verroeste wagens zó dicht op elkaar, dat ze er overheen moesten klimmen, maar de honden bleven op het spoor en tenslotte belandden ze midden op het autokerkhof. Daar sprongen beide honden plotseling luid blaffend tegen een grote zwarte auto op, waarvan de wielen en spatborden afgesloopt waren. Een van de portieren stond open, terwijl de raampjes alle waren opgedraaid. In de wagen vonden ze een lege fles, enkele lege blikjes, wat sigarettenpeukjes en afgebrande lucifers.... méér niet.

„Die kerel heeft zich hier opgehouden," verklaarde de rechercheur, maar tegelijkertijd nam hij iets van de achterbank op en bestudeerde het enige tijd nauwkeurig. „Het lijkt wel of de man hier niet alleen was...." Van de achterbank had hij een haarspeldje opgenomen, dat van een vrouw of een meisje kon zijn, maar van wie het ook was.... de vogels waren gevlogen en de commissaris beduidde de geleider zijn honden het spoor verder te laten volgen. Spoedig hadden de dieren de lucht weer te pakken en voort ging het, nu in tegenovergestelde richting en voor ze het wisten stonden ze aan de rand van het woonwagenkamp. Hier schenen de honden het spoor kwijt te raken. De commissaris en de rechercheur doorzochten daarop alle woonwagens, maar geen spoor van de gezochte persoon, en de zigeuners wisten van niets. Lange tijd leek het of het spoor was doodgelopen, maar in de ulterste hoek van het kamp vonden de honden het opeens weer terug. Het spoor leidde nu in noordelijke richting door enkele drassige weiden. Bij een eenzame boerderij liepen de honden jankend en snuffelend het erf op en de stal in om deze even later weer te verlaten. Meteen kwam de boer naar buiten. „Zoeken de heren iets?" vroeg de Vlaming.

„We zitten achter een oplichter aan! Hij moet in uw stal geweest zijn. Niets gezien?" vroeg de commissaris. De boer ging zijn stal binnen en riep even later: „Mijn fiets is weg!" — „Hij kan ons niet ver voorulit zijn!" antwoordde de rechercheur. „Kom mee, mannen. Er achter aan!" Verder ging het nu langs 'n karrespoor naar de grote weg, waar de honden voor de deur van een winkeltje bleven staan snuffelen. De reehercheur stapte naar binnen. „Is hier kort geleden een sergeant binnen geweest. In Nederlands Luchtmacht-uniform?" De man achter de toonbank keek op zijn horloge. „Ja, een uurtje geleden. Waarom?"

„Wat deed hij hier?" vroeg de rechercheur gejaagd.

De winkelier dacht even na. „Hij koeht wat broodjes en o ja, een ons peper."

„Peper?" mompelde de politieman. „Wat moet hij dáár in vredesnaam mee beginnen?"

„Maar hij was niet alleen," vertelde de winkelier. „Hij had een klein meisje achterop de fiets. Het kind leek meer dood dan levend!"

„Een kind....? Mijn hemel, we zullen die ontvoerder van dat meisje uit Hoogerheide toch niet op de hielen zitten?" De rechercheur voelde eens aan zijn revolver. „Vooruit mannen, geen tijd te verliezen!"

De honden leidden hen de weg over een landweg in. De vluchteling scheen in noordelijke richting verder te trekken.

Op een kruispunt bleven de honden ineens staan. Ze waren ver van de grote weg, aan de rand van de hei, en plotseling waren de dieren het spoor kwijt. „Het lijkt wel of hij hier de lucht in gegaan is," zei de reehercheur en verwonderd keek hij naar boven....

Waar zijn ze gebleven? Volgende week hoor je er meer over!

Dotjes en Datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Een hele familie: vader, moeder en twee kinderen, die op een kleedje door de lucht vliegen en onder zich steden en dorpen zien wegglijden, tref je alleen aan in sprookjes en..... op de postzegel, die je hier ziet. Dit is een uitgifte van Israël ter gelegenheid van

het wereldvluchtelingenjaar. De afbeelding herinnert ons aan de operatie „vliegend tapijt", zoals men indertijd de grote actie noemde, waarbij tienduizenden vluchtelingen uit verschillende delen van de wereld in enkele weken door de lucht naar Israël werden vervoerd. Uiteraard niet op een kleedje, maar in moderne vliegtuigen.
In diverse landen zijn op 7 april wereldvluchtelingen-zegels uitgegeven, de meeste daarvan voeren hetzelfde motief.

SERVETJES SPAREN

In Boedapest heeft een nieuwe rage plotseling de kop opgestoken.
Bijna iedereen is daar namelijk begonnen met het verzamelen van papieren servetjes, zoals je die in restaurants en cafetaria's bij het eten krijgt. Die eetgelegenheden hebben het daardoor reuze druk gekregen, want er komen veel meer mensen dan gewoonlijk een hapje eten en zij proberen dan meteen een stuk of wat servetjes te bemachtigen. Op de hoeken van de straten staan jongelui servetjes te ruilen en de servetjes uit het buitenland worden hierbij als „heel veel waard" beschouwd.
Iedere nieuwe aanwinst plakken ze thuis netjes in een speciaal daarvoor vervaardigd album.

AQUADUCT

In Zuid-Holland heeft men op een plek, waar het autoverkeer een druk bevaren waterweg kruist, in plaats van een brug, als het ware het tegenovergestelde daarvan, namelijk een aquaduct, gebouwd. Dat wil zeggen dat de schepen in een grote, betonnen bak over de weg heen varen, terwijl de auto's onder het kanaal door rijden.
Dit aquaduct bleek een praktischer oplossing te zijn dan een brug, omdat deze laatste herhaaldelijk en langdurig geopend zou moeten worden om de vele schepen door te laten, waardoor grote verkeersopstoppingen zouden ontstaan.

KOSTBARE POPPENWONING

Een heel bijzonder poppenhuis was kort geleden in Amsterdam te koop en er was veel belangstelling voor. Het betrof de poppenwoning, die behoorde bij de nalatenschap van de schilderes Lizzy Ansingh. Nadat verschillende gegadigden tegen elkaar hadden opgeboden, kreeg het prachtige poppenhuis tenslotte voor niet minder dan *f* 6600.— een nieuwe eigenaar.

KILOMETER SCHILDERIJ

Het grootste schilderij ter wereld is gemaakt door de New Yorkse schilder John Banvard. Het stelt een gedeelte van de Mississippi voor en de schilder heeft bij het maken van de schetsen anderhalf jaar lang met een bootje op die rivier rondgevaren. Het schilderij is... vier kilometer lang.

Hoera! 'k Ben vrij,
Nu naar de wei,
Komt allen mee naar buiten,
Waar blij de vogels fluiten,
'k Ga stoeien met mijn brave hond,
En rollebollen op de grond,
En niet meer denken aan de klas,
Maar heerlijk dromen in het gras.
En naar de wolken turen,
En naar de haasjes gluren,
En kijken naar de treinen,
Die achter 't bos verdwijnen,
O, jongens, het is zo reuzefijn
Om eens een middag vrij te zijn,
Geen rekenen,
Geen tekenen,
Geen aardrijkskunde, gym of taal,
Zingt met mij mee nu allemaal:
Hoera! 'k Ben vrij,
Vlug naar de wei,
Komt allen mee naar buiten,
Waar blij de vogels fluiten,
Een vrije middag is zo fijn,
Een middag vol van zonneschijn!

IN DE DIERENTUIN

Kleine Nel, die vier jaar is, mocht een paar weken geleden voor het eerst mee naar de dierentuin. Ze keek daar haar ogen uit op al die vreemde dieren. In het reptielenhuis staarde ze heel verwonderd naar een slang, en riep toen: „Mammie, kijk eens, een staart zonder dier!"

TOM POES EN DE WROKWERKER

DE WROKWERKER HAD HEER BOMMELS NACHTHEMD BETOVERD, ZODAT DIT KLEDINGSTUK HEEL LEVENDIG WERD EN ZIJN EIGENAAR VEEL LAST BEZORGDE. DIT VOND DE AKELIGE WROKWERKER LEUK. HIJ VOLGDE HEER OLLIE STIEKEM, OM ONOPGEMERKT VAN DIENS NARIGHEID TE GENIETEN. MAAR TOT ZIJN WOEDE WERD HET LASTIGE HEMD GEVANGEN DOOR EEN VREEMDELING, GRAAF VAN QUISPELSTAART, DIE HET GRAAG WILDE HEBBEN.

BAH, DIE KWAST BEDERFT MIJN WRAAK!

MAAR HEER GRAAF, WAT HEBT U NU AAN DAT BRUTALE HEMD?

DAT ZAL IK U VERTELLEN. MIJN VORSTELIJKE GEBIEDER IS EEN JONGE PRINS, HEEL JONG ZELFS, MAAR ZEER ERNSTIG. TE ERNSTIG VOOR ZIJN PRILLE LEEFTIJD.

ALTIJD STUDEREN, NOOIT EEN GLIMLACH OF EEN GRAPJE EN DIT VERVULT MIJ MET ZORGEN. NU HOOP IK, DAT UW LEVENSLUSTIGE NACHTJAPON HEM EENS AAN HET LACHEN ZAL MAKEN.

O JA... JUIST... HM...! MAAR HOE KWAM U ZO GAUW AAN DIE LASSO? HOORT DIE BIJ DE VASTE UITRUSTING VAN EEN HOFMAARSCHALK?

NEE NEE! DAARMEE WIL DE IK VOOR MIJN PRINS EEN VERJAARSGESCHENK GAAN VANGEN: EEN DRAAK.

WAT...?
EEN DRAAK...?
JA, VINDT U DAT GEEN PASSEND GESCHENK VOOR EEN PRINSJE? HET DIER VERBLIJFT HIER VLAKBIJ IN DE GORGELGROT EN...
...VOLGENS DE GERUCHTEN MOET HET EEN ZACHTMOEDIGE, VRIENDELIJKE DRAAK ZIJN.
AHA, DAAR MOET IK HEEN! VAN DIE LIEVE DRAAK ZAL IK EENS EEN ECHTE WRAAKDRAAK MAKEN!
HEEL VRIENDELIJK VAN U OM ME EVEN NAAR DE GORGELGROT TE BRENGEN.
ZEGT U DAT WEL! ACH JA, MET DE AUTO GAAT HET ALTIJD VLUGGER DAN LOPEND.
DAARIN VERGISTE HEER BOMMEL ZICH ECHTER.
HAHA...! LANGS DEZE KORTE WEG BEN IK ER VEEL EERDER DAN DIE SUKKELS.
JUIST, HIER WOONT DUS DIE SLOME DRAAK. NU, DIE ZAL IK EENS EEN BEETJE VURIGER MAKEN.
ZO, WE ZIJN ER. HA, DE DRAAK ZAL EEN REUZE VERRASSING VOOR DE PRINS ZIJN.
HIHIHI... HIJ ZAL EEN REUZE VERRASSING ZIJN VOOR JULLIE!
NIEMAND BEMERKTE DAT DE WROKWERKER GRIJNZEND UIT DE GROT KWAM EN NAAR DE OUDE SCHICHT SLOOP.

IK GA NU HEEL VOORZICHTIG TE WERK, WANT IK WIL HET LIEVE DIER NIET VERSCHRIKKEN.
JA, DAT IS HEEL ... EH ... FIJNGEVOELIG VAN U.
K-KIJK ... D-DUH-DAAR ... !
OOOH ... WAAH ... ! N-NOEMT U D-DAT EEN ZACHTMOEDIG D-DIER?
RIJDEN, HEER OLLIE, ANDERS ZIJN WE VERLOREN.
NEE, DIT IS GEEN GESCHIKT VERJAARSGESCHENK VOOR EEN VORSTENKIND! HET IS EEN VUURSPUWENDE DRAAK.
JA, IS HIJ VURIG OF NIET...?
WAT KRIJGEN WE NU WEER?
DE WROKWERKER!
HET AKELIGE VENTJE SPRONG OP DE MOTORKAP EN VOOR IEMAND TUSSENBEIDE KON KOMEN LICHTTE HIJ DEZE OP EN STROOIDE POEDER OVER DE MOTOR.
HAHAHOE! ... ! DIT IS GEMALEN ACHTERUITKRUID! NU KUN JE LACHEN!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z., Postbus 497, Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. . Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan of te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck
Alle rechten voorbehouden.

DAT IS MOOI SPEELGOED!

EN TOCH KOST HET NIETS!

Want in èlk pak EXTRA - een wasmiddel dat Moeder bèst kan gebruiken - zit één van de

MEER DAN 80 GRATIS VERRASSINGEN!

Vraag Moeder eens zo'n pak EXTRA te kopen en... kijk wat er uit komt! Dàt is prachtig speelgoed, vind je niet?

Onthoud de naam EXTRA Want zó héet het wasmiddel met in èlk pak een **gratis verrassing!**

EX. 2001.275.186